ជំពូក ១

កាលដើមដំបូង

រឿងដែលនឹងយកមកជំរាប
អ្នកទាំងអស់នេះ បានឃើញក្នុងសៀវភៅ បុរាណមួយ
ដែលមានចំណាស់រាប់ពាន់ឆ្នាំ មកហើយ ។ គ្រប់ពាក្យពេចន៍គឺជាពាក្យ
ពិត ។ ពាក្យខ្លះវាពិបាកនឹងជឿ...
...ប៉ុន្តែភាគច្រើន ការពិតគឺខុសប្លែក
ជាងរឿងប្រឌិត ។

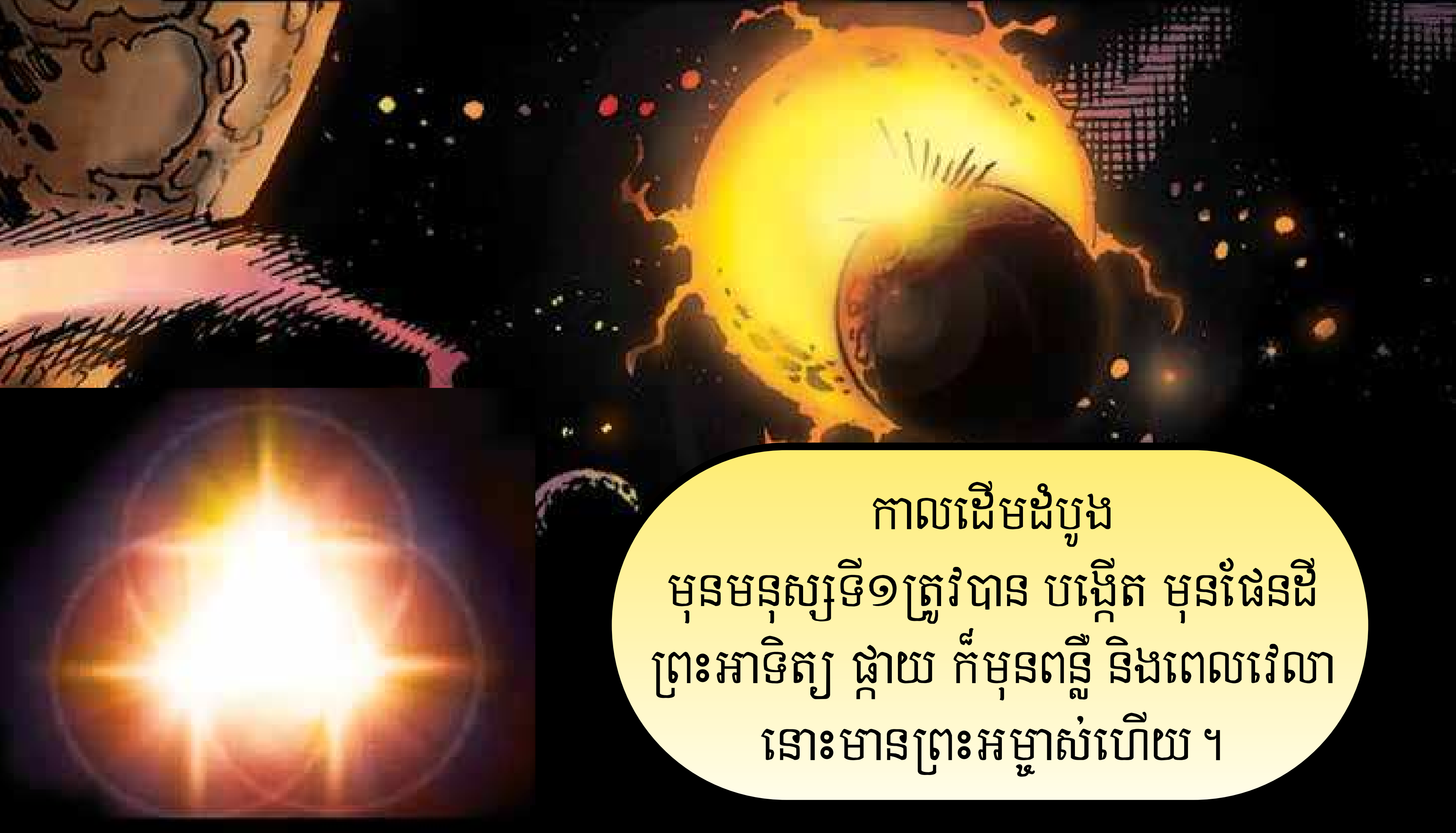
កាលដើមដំបូង
មុនមនុស្សទី១ត្រូវបាន បង្កើត មុនផែនដី
ព្រះអាទិត្យ ផ្កាយ ក៏មុនពន្លឺ និងពេលវេលា
នោះមានព្រះអម្ចាស់ហើយ ។

ទ្រង់បានគង់នៅឯកកោ
គ្មានការចាប់ផ្តើម ប៉ុន្តែទ្រង់មិនដែលអផ្សុកទេ ។
ព្រះជាម្ចាស់បានគង់នៅ ប្រកបដោយអង្គទាំងបី
រួមមកតែមួយអង្គនៅពេលតែមួយ
មិនដូចមនុស្សដែលមានកំណត់នោះទេ ។
អង្គនិមួយៗស្មើគ្នា ហើយមានភាពអស់កល្បដូចគ្នា
នឹងរួមមកតែមួយក្នុង ចរិតលក្ខណៈ
ទាំងនិស្ស័យ ព្រះចេស្តា ព្រះរាជកិច្ច និង
បំណងព្រះហឫទ័យ ។ ទ្រង់មានទំនាក់ទំនងនៃ
សេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងអង្គទាំងបី ។

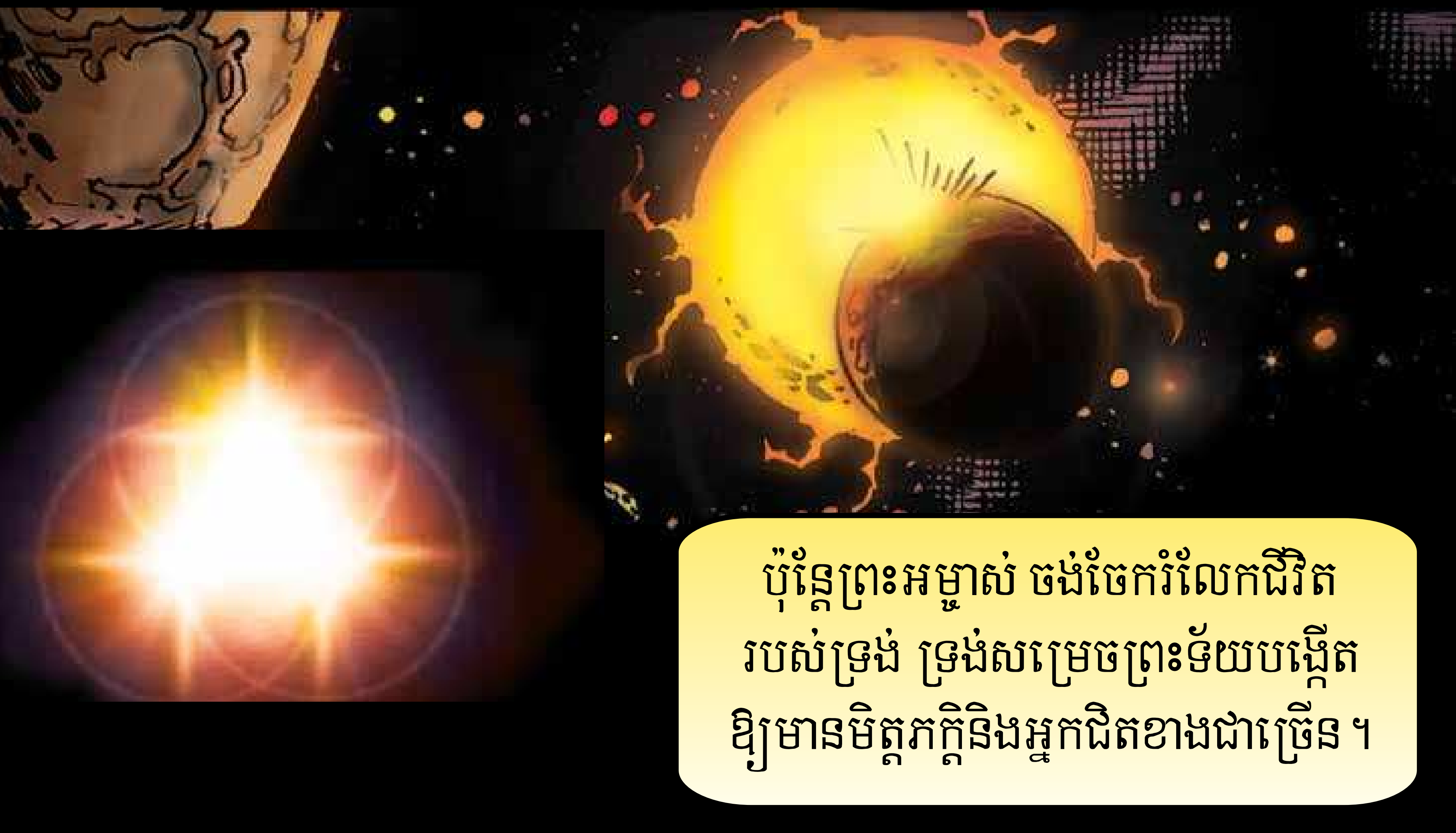
ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ ចង់ចែករំលែកជីវិត
របស់ទ្រង់ ទ្រង់សម្រេចព្រះទ័យបង្កើត
ឱ្យមានមិត្តភក្តិនិងអ្នកជិតខាងជាច្រើន ។

ព្រះគម្ពីរបានប្រាប់យើងថា ព្រះបានបង្កើតទេវតាជាច្រើនប្រភេទ
ដ៏ស្រស់ស្អាតដើម្បីនឹងសរសើរដំកើងដល់ព្រះនាមទ្រង់នៅជុំវិញបល្ល័ង្ករបស់
ទ្រង់។ ប៉ុន្តែមានទេវតាមួយអង្គឈ្មោះលូស៊ីហ្វឺ ដែលបាននាំទេវតា១ភាគ៣
ធ្វើការបះបោរប្រឆាំងនឹងព្រះ។ ទ្រង់បានបោះពួកគេចេញពីនគរឋានសួគ៌
មកផែនដី ហើយឈ្មោះ លូស៊ីហ្វឺ ត្រូវបានហៅជាអារក្សសាតាំងវិញ។

រឿងរបស់ សាតាំង អាចនឹងឃើញក្នុងគម្ពីរ អេសាយ ១៤:១២-១៤, ៤៥:១៨,
អេសេគាល ២៨:១៣-១៩, ម៉ាថាយ ២៥:៤១ លូកា ១០:១៨, វិវរណៈ ១២:៤, ២០:២

កាលដើមដំបូងឡើយ ព្រះបានបង្កើតផ្ទៃមេឃនិងផែនដី ។ ឯផែនដីបានខូចហើយនៅទទេ មានសុទ្ធតែងងឹតនៅគ្របលើជម្រៅទឹក ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះក៏រេរានៅពីលើទឹក ។

នោះព្រះទ្រង់មានបន្ទូលទៅភាពងងឹតថា...
ចូរឱ្យមានពន្លឺឡើង

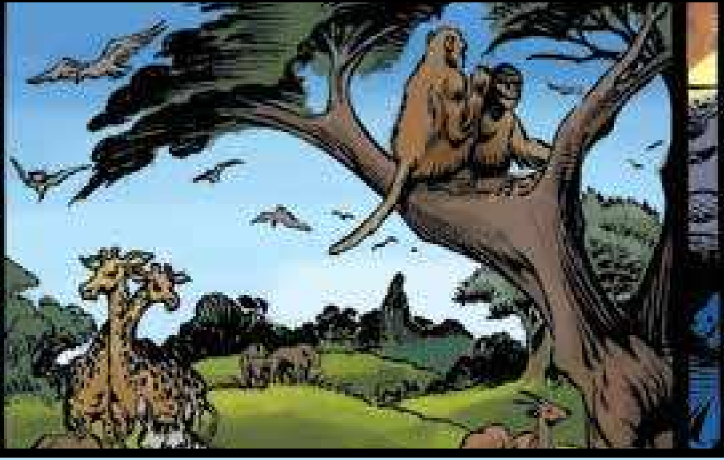

ប្រហែលជាឆ្នាំ៤០០៤ មុនគ្រិស្តសករាជ - លោកុប្បត្តិ ១:២-៣

វាមិនមែនដូចជាមនុស្សសម័យបច្ចុប្បន្នបានគិតនោះទេ។
របស់គ្រប់សព្វសារពើ មិនមែនបានកើតឡើងតាមការវិវត្តន៍ទេ។
ព្រះជាម្ចាស់បង្កើតរបស់ទាំងអស់គឺ គ្រាន់តែមានព្រះបន្ទូលប៉ុណ្ណោះ។
ក្នុងរយៈពេល៦ថ្ងៃទ្រង់បានបង្កើតរបស់ សព្វសារពើនៅលើផែនដីនេះ។

នៅថ្ងៃទី៦ពេលដែលព្រះអម្ចាស់បានសូនរូបកាយ
មួយចេញពីធូលីដី មានអារក្សកំពុងលបមើល ។

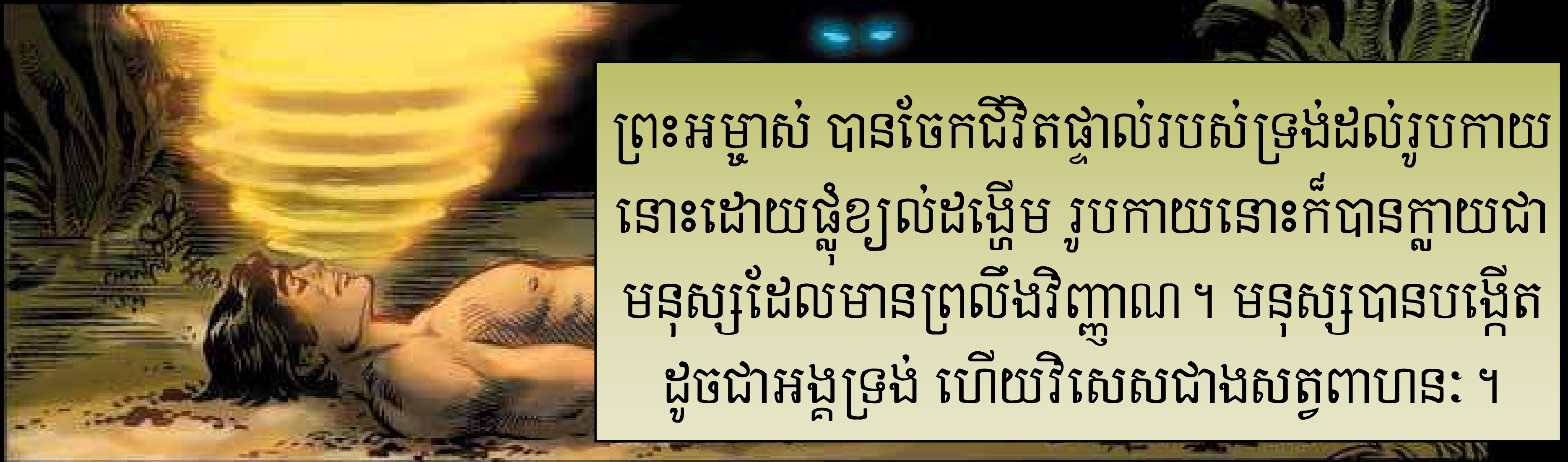
ព្រះអម្ចាស់ បានចែកជីវិតផ្ទាល់របស់ទ្រង់ដល់រូបកាយ
នោះដោយផ្លុំខ្យល់ដង្ហើម រូបកាយនោះក៏បានក្លាយជា
មនុស្សដែលមានព្រលឹងវិញ្ញាណ ។ មនុស្សបានបង្កើត
ដូចជាអង្គទ្រង់ ហើយវិសេសជាងសត្វពាហនៈ ។

ព្រះអម្ចាស់បានហៅរូបកាយដែលមានជីវិត
នោះជាមនុស្ស ហើយដាក់ឈ្មោះថា អ័ដាម ។
ទ្រង់ទតគ្រប់ទាំងរបស់ដែលទ្រង់បានបង្កើត
រួចហើយមានបន្ទូលថា “**វាជាការល្អប្រពៃណាស់**” ។
លោកុប្បត្តិ ១:៣១, ២:៧

ជារៀងរាល់ថ្ងៃព្រះមានបន្ទូលជាមួយ
អ័ដាម ហើយជាជីវិតដ៏ល្អ ឥតខ្ចោះ។
ទ្រង់បាននាំសត្វពាហនៈមកខាងមុខ អ័ដាម ដូច្នេះ
អ័ដាមអាចដាក់ឈ្មោះឱ្យគ្រប់ទាំងសត្វនិមួយៗ។
នៅពេល សត្វពាហនៈដើរកាត់មុខ អ័ដាម
គាត់ក៏បានដឹងថា គាត់ អត់មានគូដូចពួកសត្វទេ។

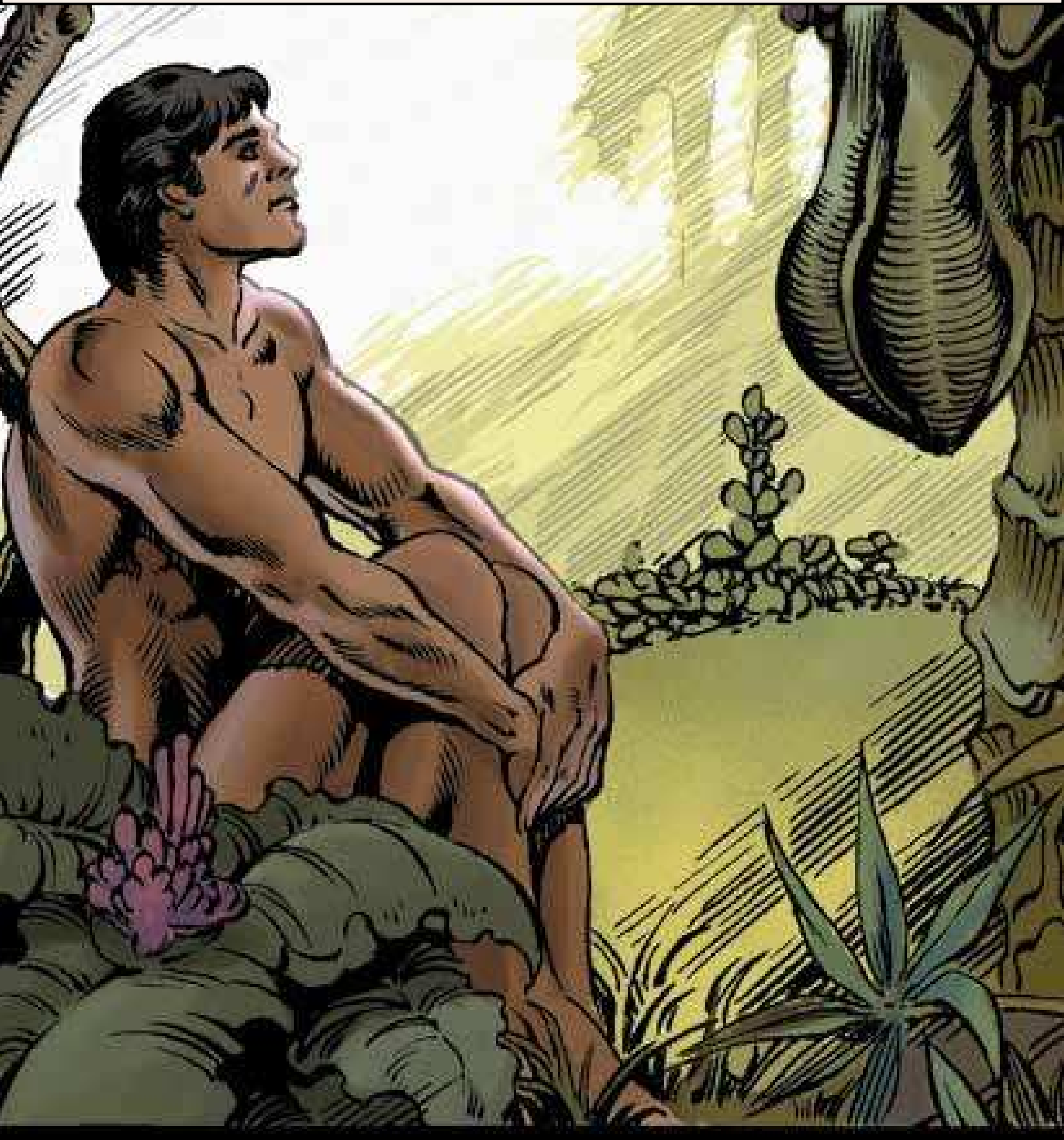

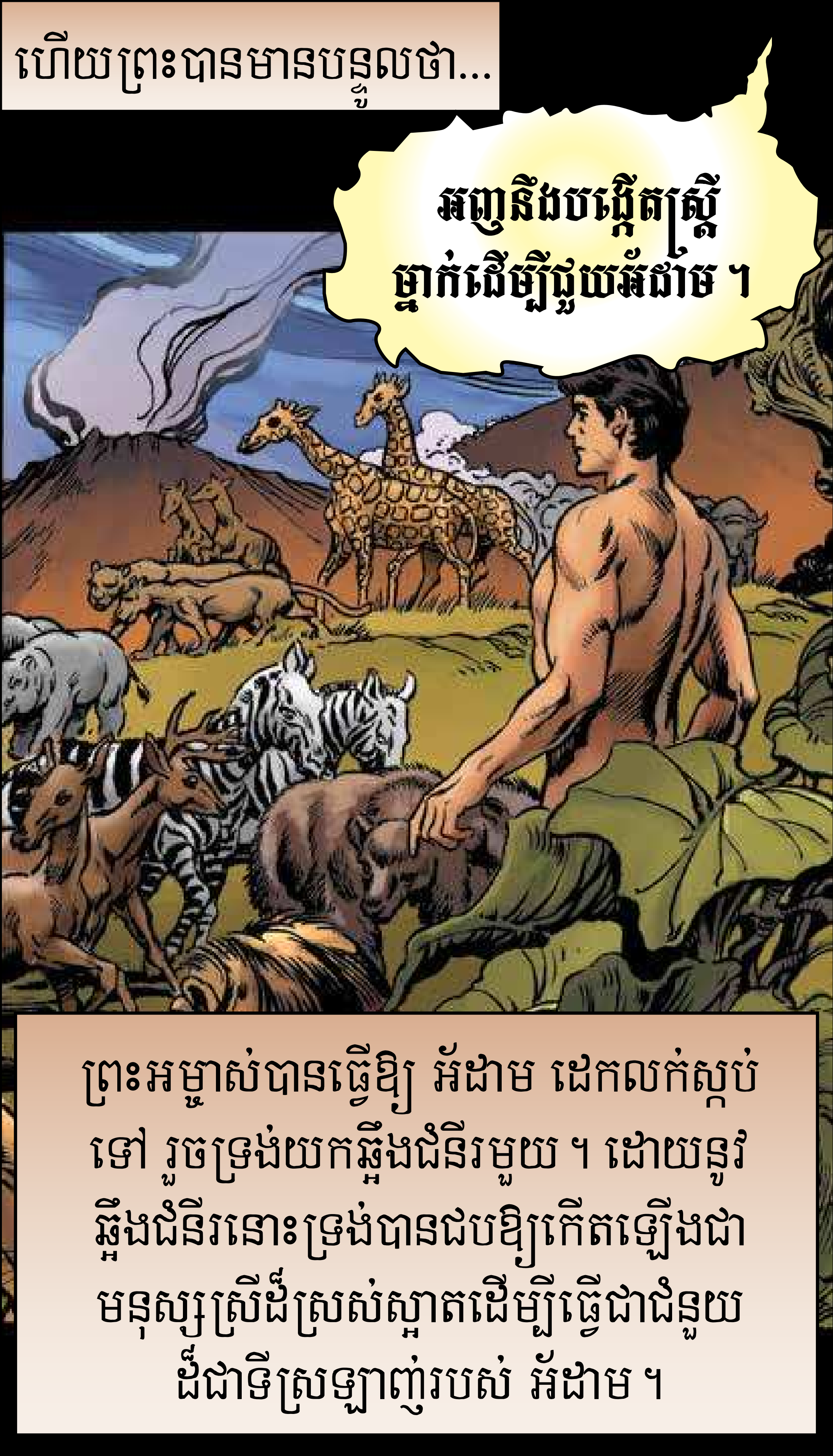
ហើយព្រះបានមានបន្ទូលថា...
អញនឹងបង្កើតស្ត្រី
ម្នាក់ដើម្បីជួយអ័ដាម ។
ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើឱ្យ អ័ដាម ដេកលក់ស្កប់
ទៅ រួចទ្រង់យកឆ្អឹងជំនីរមួយ ។ ដោយនូវ
ឆ្អឹងជំនីរនោះទ្រង់បានជបឱ្យកើតឡើងជា
មនុស្សស្រីដ៏ស្រស់ស្អាតដើម្បីធ្វើជាជំនួយ
ដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ អ័ដាម ។

ព្រះអម្ចាស់បានដាស់ អ័ដាម ហើយក៏នាំស្ត្រីនោះឱ្យគាត់ ទ្រង់ប្រាប់ពួកគេឱ្យមានកូនជាច្រើនបំពេញផែនដីចុះ ។ ហើយ អ័ដាម បានដាក់ឈ្មោះឱ្យប្រពន្ធដ៏ស្រស់ស្អាតថា អេវ៉ា ។

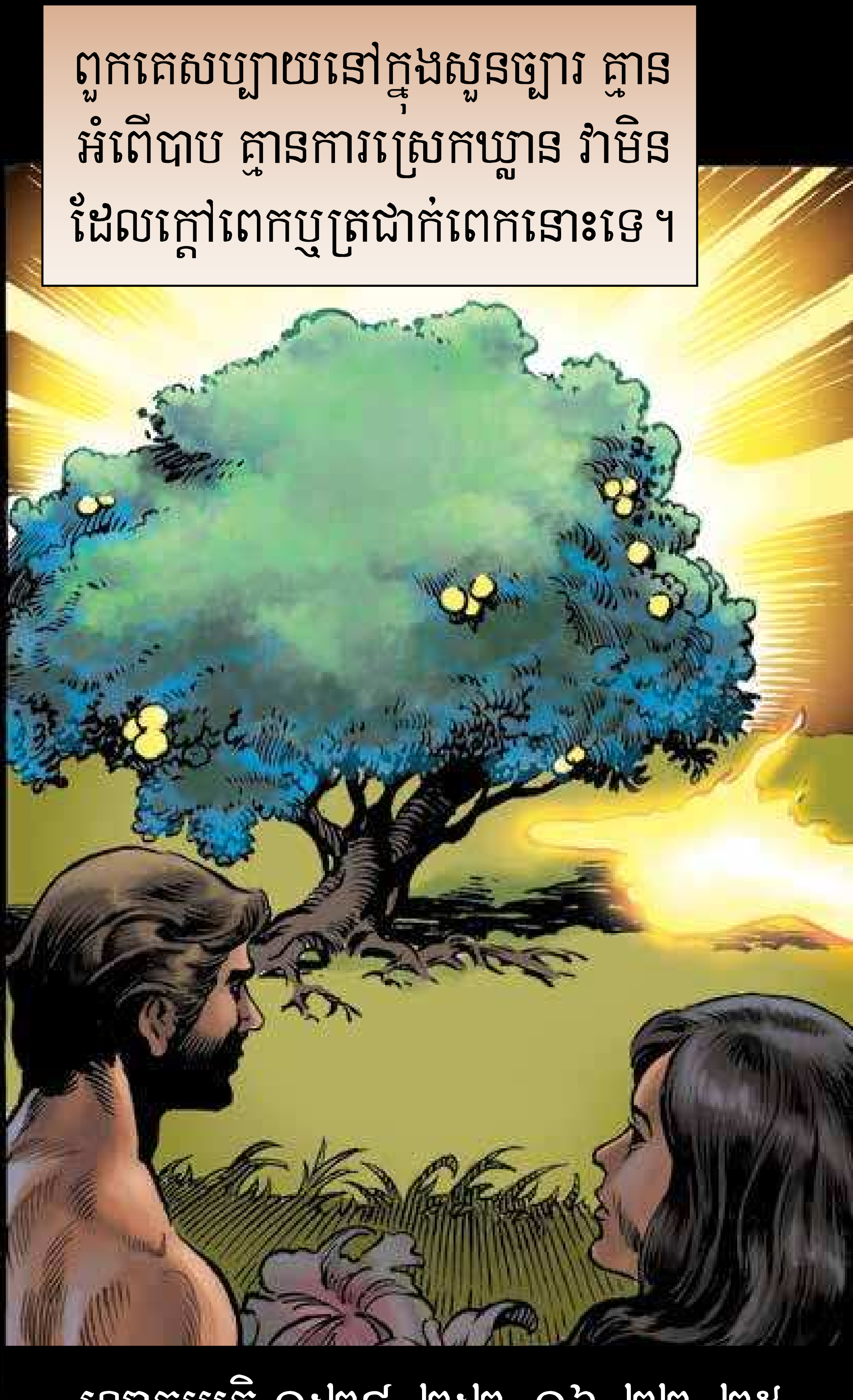

លោកុប្បត្តិ ១:២៨, ២:២, ១៦-២២, ២៥

ព្រះមានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេ អំពីដើមឈើថា...
ឯងអាចស៊ីផ្លែឈើទាំងអស់ក្នុងសួននេះ តាមចិត្ត ប៉ុន្តែកុំស៊ីផ្លែឈើមួយដើមដែលដាំ នៅចំកណ្ដាលសួន។ ដ្បិតថ្ងៃណាដែលឯង ស៊ីនោះ នឹងត្រូវស្លាប់ជាមិនខាន។

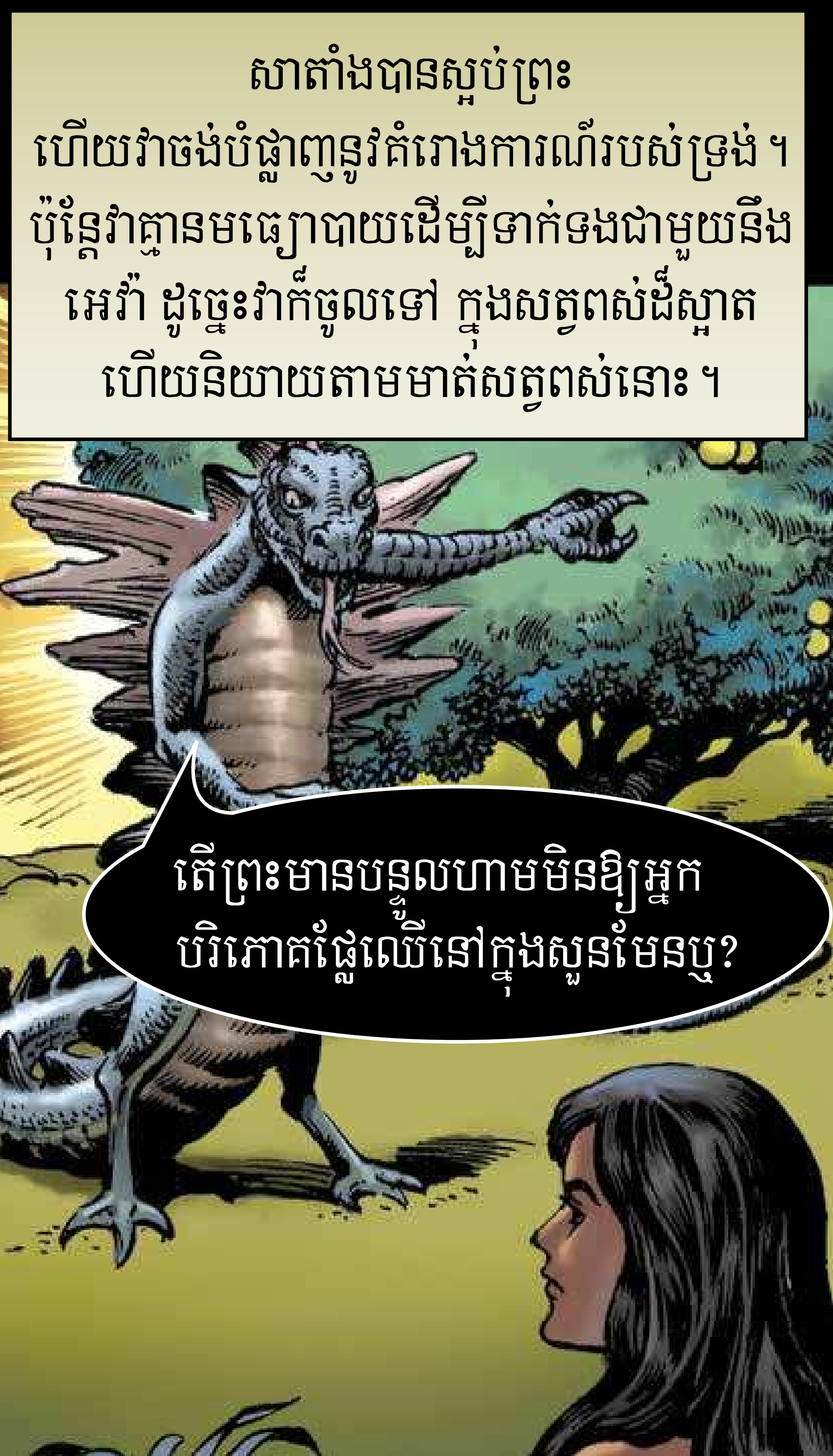
សាតាំងបានស្អប់ព្រះ ហើយវាចង់បំផ្លាញនូវគំរោងការណ៍របស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែវាគ្មានមធ្យោបាយដើម្បីទាក់ទងជាមួយនឹង អេវ៉ា ដូច្នេះវាក៏ចូលទៅ ក្នុងសត្វពស់ដ៏ស្អាត ហើយនិយាយតាមមាត់សត្វពស់នោះ។
តើព្រះមានបន្ទូលហាមមិនឱ្យអ្នក បរិភោគផ្លែឈើនៅក្នុងសួនមែនឬ?

ទ្រង់បានប្រាប់ថា
យើងអាចបរិភោគ គ្រប់ផ្លែឈើ
លើកលែងតែដើមមួយនោះ ប៉ុន្តែ
បើសិនយើងប៉ះពាល់វាយើងនឹងស្លាប់ ។

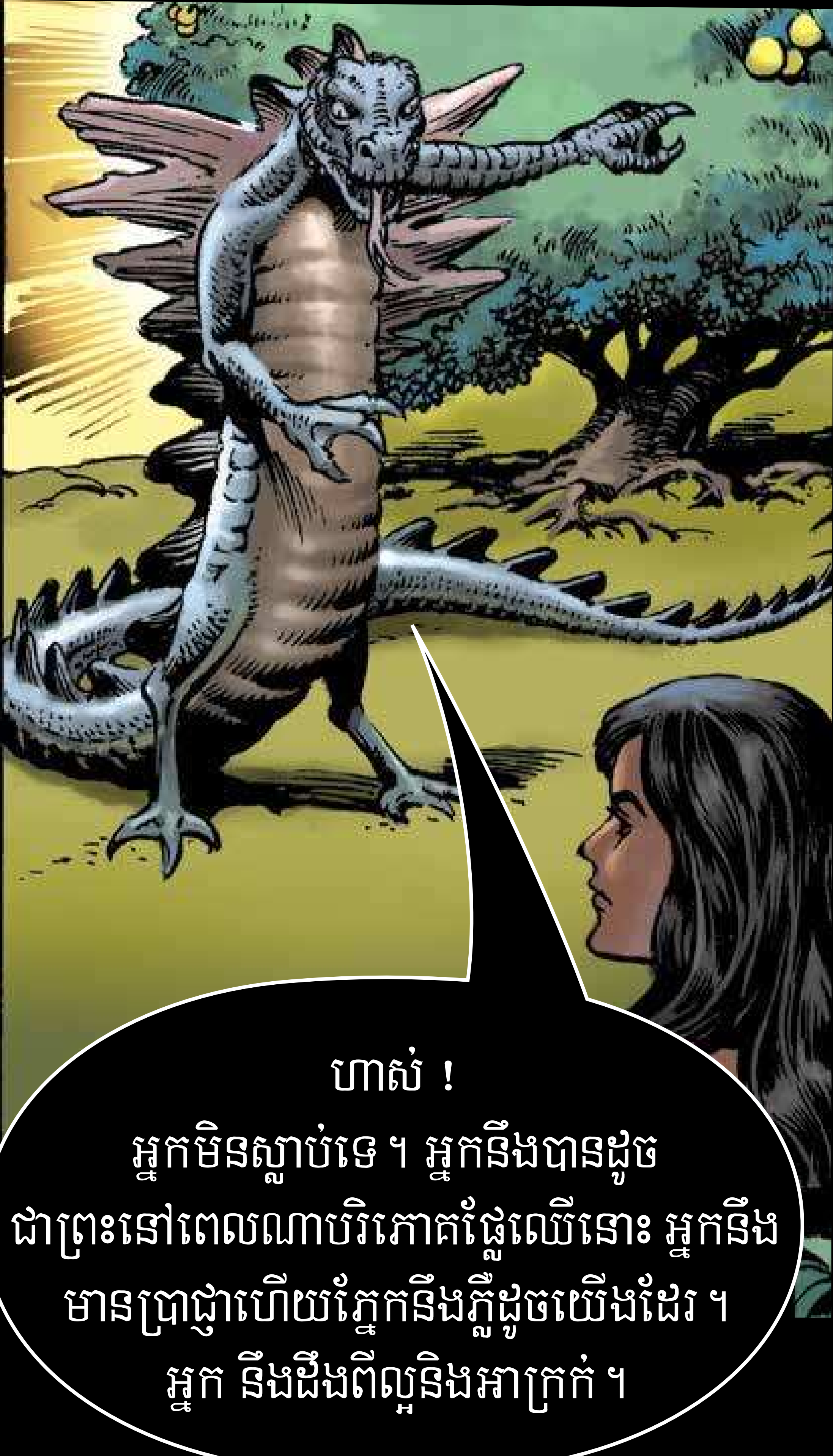
ហាស់ !
អ្នកមិនស្លាប់ទេ។ អ្នកនឹងបានដូច
ជាព្រះនៅពេលណាបរិភោគផ្លែឈើនោះ អ្នកនឹង
មានប្រាជ្ញាហើយភ្នែកនឹងភ្លឺដូចយើងដែរ។
អ្នក នឹងដឹងពីល្អនិងអាក្រក់។

វាស្រស់ស្អាតគួរឱ្យចាប់ចិត្តហើយជាផ្លែល្អមនឹងធ្វើជាអាហារដ៏ល្អ ។ បើខ្ញុំបរិភោគវានឹងធ្វើឱ្យខ្ញុំមានប្រាជ្ញា ។ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា **"កុំបរិភោគផ្លែឈើនេះ"** ។
អេវ៉ា មិនទាន់ដឹងអំពីអ្វីដែលល្អនិងអាក្រក់ទេ ។

អេវ៉ា មិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះ
ហើយបានហូបផ្លែនោះ ។
វាជាការឃើតពេលដែល អេវ៉ា ដឹងថា
នាងបានចាញ់ ការបោកបញ្ឆោត ។
វាបានធ្វើឱ្យនាងដឹងល្អ និង អាក្រក់
ប៉ុន្តែភាពអាក្រក់បានត្រួតត្រាលើនាង ។

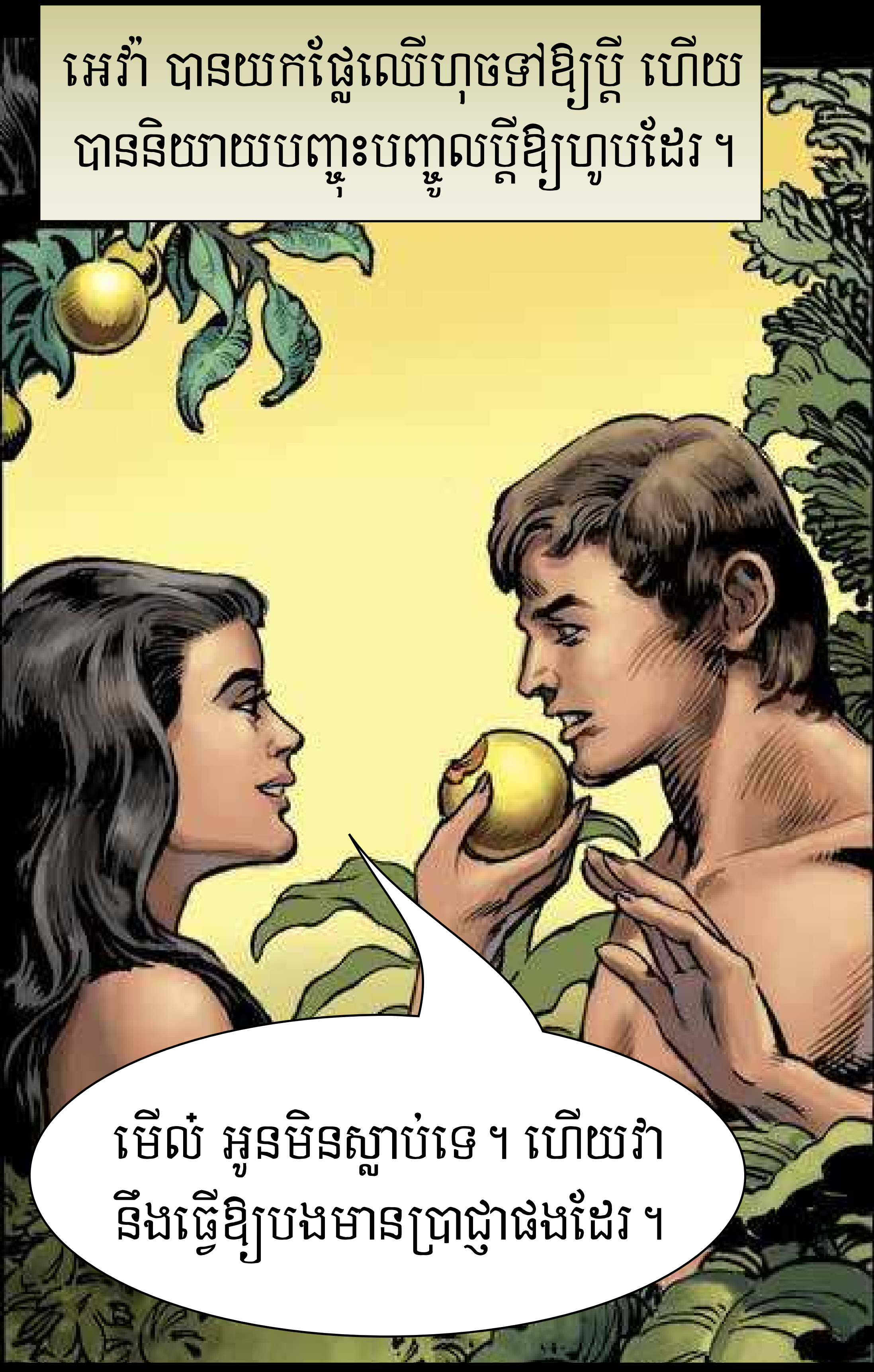

លោកុប្បត្តិ ៣:១-៦, វិវរណៈ ២០:២

ហាស់ហាំ!
ទ្រង់នឹងសម្លាប់ពួកឯងឥឡូវនេះ ។
មើលអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើមកលើអញ ។
ពួកគេក៏បានដឹងខ្លួនឡើង
ហើយមានការ
ខ្មាសអៀនដោយដឹងថា
ខ្លួននៅអាក្រាត ។

តើយើងបាន
ធ្វើអ្វីខុស ?
យើងមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់
បន្តិចទៀតទ្រង់នឹងយាងមក ។ យើង
ត្រូវតែបិទបាំងរូបអាក្រាតរបស់យើង ។

អ័ដាម ឯង នៅឯណា ?
ទូលបង្គំឮសំលេងព្រះអង្គ ហើយនឹកខ្លាចពីព្រោះខ្លួននៅអាក្រាត ។
អ្នកណាប្រាប់ឯងថា ខ្លួននៅអាក្រាត ? តើឯងមិនបានស្ដាប់បង្គាប់អញ ហើយបរិភោគផ្លែឈើដែលអញបានហាមឬ ?

លោកុប្បត្តិ ៣:៦-១២

ហ្ស៊ី...
ពស់មកបោកបញ្ឆោតខ្ញុំម្ចាស់។ វាបានប្រាប់ ខ្ញុំម្ចាស់ថានឹងមិនស្លាប់ទេ នឹងបានដូចជាទ្រង់ ប៉ុន្តែមិនបាន ដូចព្រះអង្គទេ ខ្ញុំម្ចាស់មានអារម្មណ៍មិនល្អសោះ។

ដូច្នេះព្រះអម្ចាស់ដាក់បណ្ដាសាលើសត្វពស់ដោយមានបន្ទូលថា...
ពីព្រោះឯងបានធ្វើការនេះ អញនឹងធ្វើឱ្យឯងលូននឹងពោះ ហើយត្រូវស៊ីធូលីដី ។
អញនឹងឱ្យពូជឯងនិងពូជនាងមានសេចក្ដីខ្មាំងនឹងគ្នា ។ ពូជនាងនឹងកិនក្បាលឯង ហើយឯងនឹងចឹកកែងជើងកូនរបស់នាង ។

នេះគឺកិច្ចសន្យាពីការច្បាំងនៅថ្ងៃអនាគត ។ គ្រាមួយនឹងមកដល់ដែល ពូជរបស់នាងនឹងឈ្នះលើ សាតាំង ។ ម្នាក់នេះនឹងនាំមនុស្សជាតិឱ្យបែរមករក ព្រះអម្ចាស់វិញ ហើយរំដោះពួកគេពីបណ្តាសានៃអំពើបាបនិងសេចក្តីស្លាប់ ។

លោកុប្បត្តិ ៣:១៣-១៥

ព្រះអម្ចាស់អាចបំផ្លាញ លូស៊ីហ្វើ និងទេវតារបស់វាទាំងអស់បានក្នុងមួយ
រំពេច ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានអនុញ្ញាតឱ្យវារស់នៅទុកជាការល្បងលសម្រាប់
មនុស្សថា តើពួកគេនឹងតាមព្រះឬតាមការបះបោររបស់ សាតាំង ?

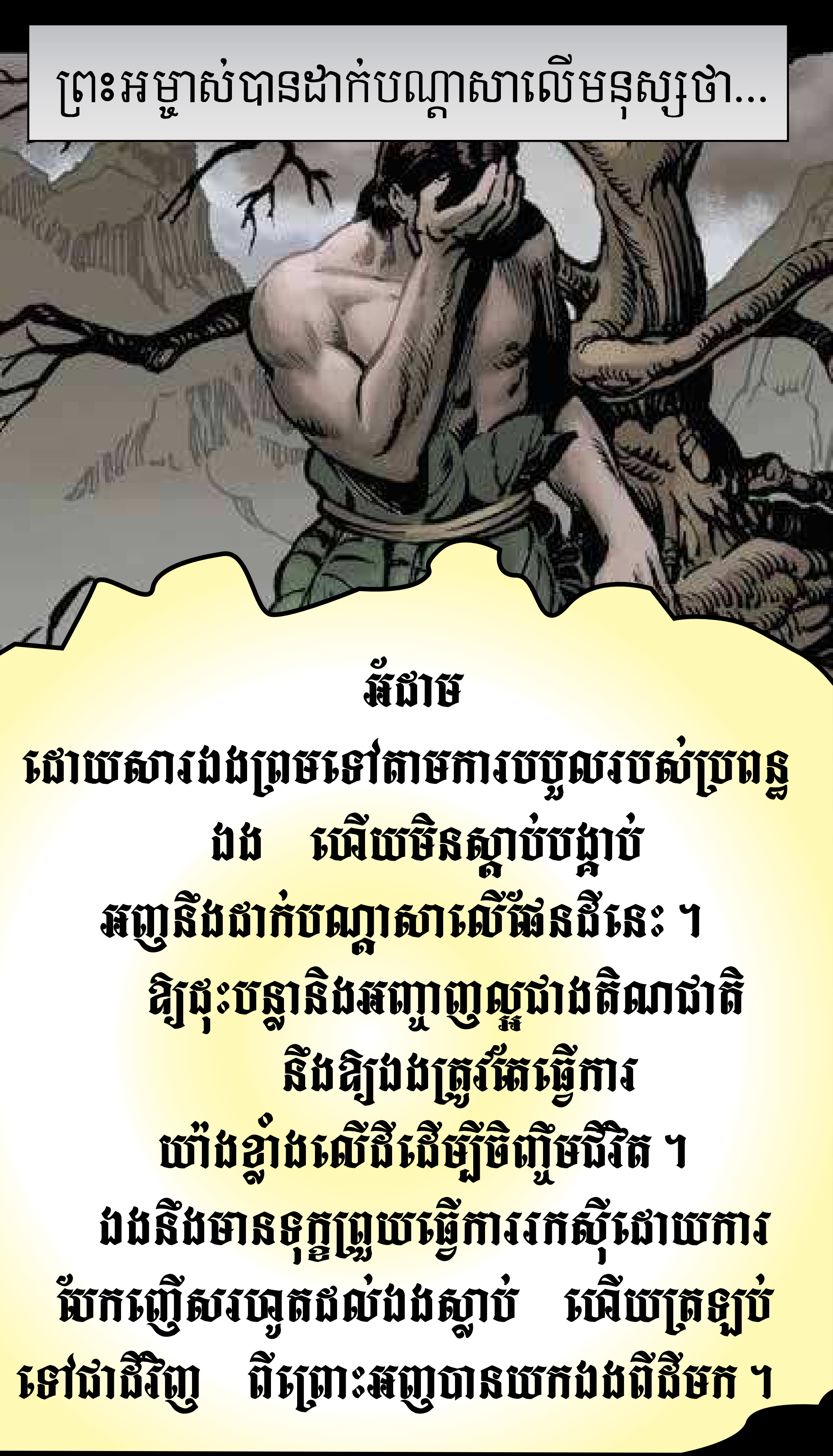
ព្រះអម្ចាស់បានដាក់បណ្ដាសាលើមនុស្សថា...
អ័ដាម
ដោយសារឯងព្រមទៅតាមការបបួលរបស់ប្រពន្ធ
ឯង ហើយមិនស្ដាប់បង្គាប់
អញនឹងដាក់បណ្ដាសាលើផែនដីនេះ ។
ឱ្យដុះបន្លានិងអញ្ចាញល្អជាងតិណជាតិ
នឹងឱ្យឯងត្រូវតែធ្វើការ
យ៉ាងខ្លាំងលើដីដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិត ។
ឯងនឹងមានទុក្ខព្រួយធ្វើការរកស៊ីដោយការ
ឃែកញើសរហូតដល់ឯងស្លាប់ ហើយត្រឡប់
ទៅជាដីវិញ ពីព្រោះអញបានយកឯងពីដីមក ។

ឥឡូវដល់ពេលអ័ដាម និង អេវ៉ា ត្រូវស្លាប់ដូចព្រះទ្រង់មាន
បន្ទូល ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់សម្លាប់សត្វពាហនៈជំនួសពួកគេវិញ។
ហើយយកស្បែករបស់វាធ្វើជាសំលៀកបំពាក់ឱ្យអ័ដាម
និង អេវ៉ាពាក់សម្រាប់បិទបាំងកាយ។

ទ្រង់មិនបានសម្លាប់យើងទេ
យើងនៅរស់។

អ័ដាម និង អេវ៉ា មិនស្លាប់នៅថ្ងៃនោះទេ
ពីព្រោះសត្វដែលល្អឥតខ្ចោះបានស្លាប់ជំនួស
ប៉ុន្តែការកាត់ទោសនៃសេចក្តីស្លាប់បាន
ធ្លាក់លើពួកគេ ហើយនៅទីបំផុតពួកគេនឹង
ស្លាប់ដដែល ។ សេចក្តីស្លាប់គឺទោសនៃអំពើបាប ។

ឥឡូវនេះដោយសារ អ័ដាម និង អេវ៉ា ជាអ្នកមានបាប
ព្រះអម្ចាស់បាន បណ្តេញពួកគេចេញពីសួនដ៏ស្រស់ស្អាត
ដើម្បីកុំឱ្យពួកគេបរិភោគផ្លែជីវិត ទៀត
ហើយរស់នៅជារៀងរហូតក្នុងសភាពពេញដោយអំពើបាប ។

លោកុប្បត្តិ ៣:១៧-២៤, អេសេគាល ១៨:៤

ព្រះអម្ចាស់ដាក់ទេវតាវិសេសហៅថា
ចេរូប៊ីន នៅត្រង់ផ្លូវ ចូលសួន
ដើម្បីហាមឃាត់មនុស្សគ្រប់គ្នាបេះផ្លែមកពីដើមឈើ
ជីវិតបរិភោគ ។
បន្ទាប់មកសួនអេដែនក៏ត្រូវបានបំផ្លាញ ហើយ
ដើមជីវិតក៏ត្រូវបានបំបាត់ពីផែនដីដែរ ។
នៅថ្ងៃមួយវានឹងបាន នាំមកផែនដីវិញ
ប៉ុន្តែរឿងនេះខ្ញុំដូចជាប្រាប់ជ្រុលបន្តិច ។

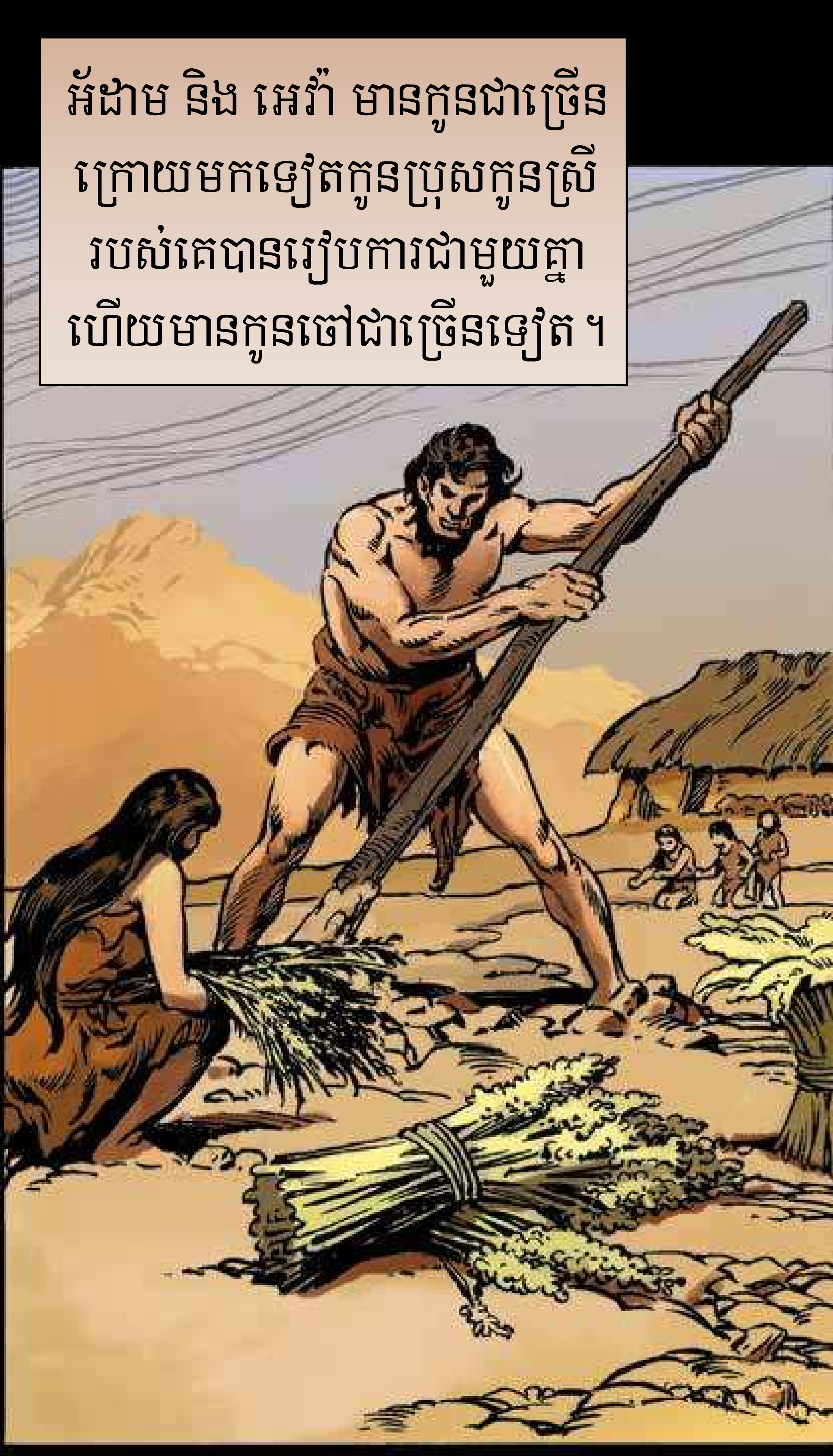
អ័ដាម និង អេវ៉ា មានកូនជាច្រើន
ក្រោយមកទៀតកូនប្រុសកូនស្រី
របស់គេបានរៀបការជាមួយគ្នា
ហើយមានកូនចៅជាច្រើនទៀត ។

នៅពេលមនុស្សដំបូងបង្កើតមក ។
ដំណើរជីវិតដែលខូចរាងរៅខុស ពីធម្មតានៃតំណពូជ
ដែលបណ្តាលមកពីការបង្កាត់ពូជដដែលៗ
នោះមិនទាន់កើតឡើងនៅឡើយ ។ ប៉ុន្តែក្រោយមកនៅពេលវា
ចាប់ផ្តើមមានបញ្ហាពីតំណពូជនោះ ព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ថា
សាច់ញាតិបងប្អូនឯងមិនគួររៀបការជាមួយគ្នាទេ ។

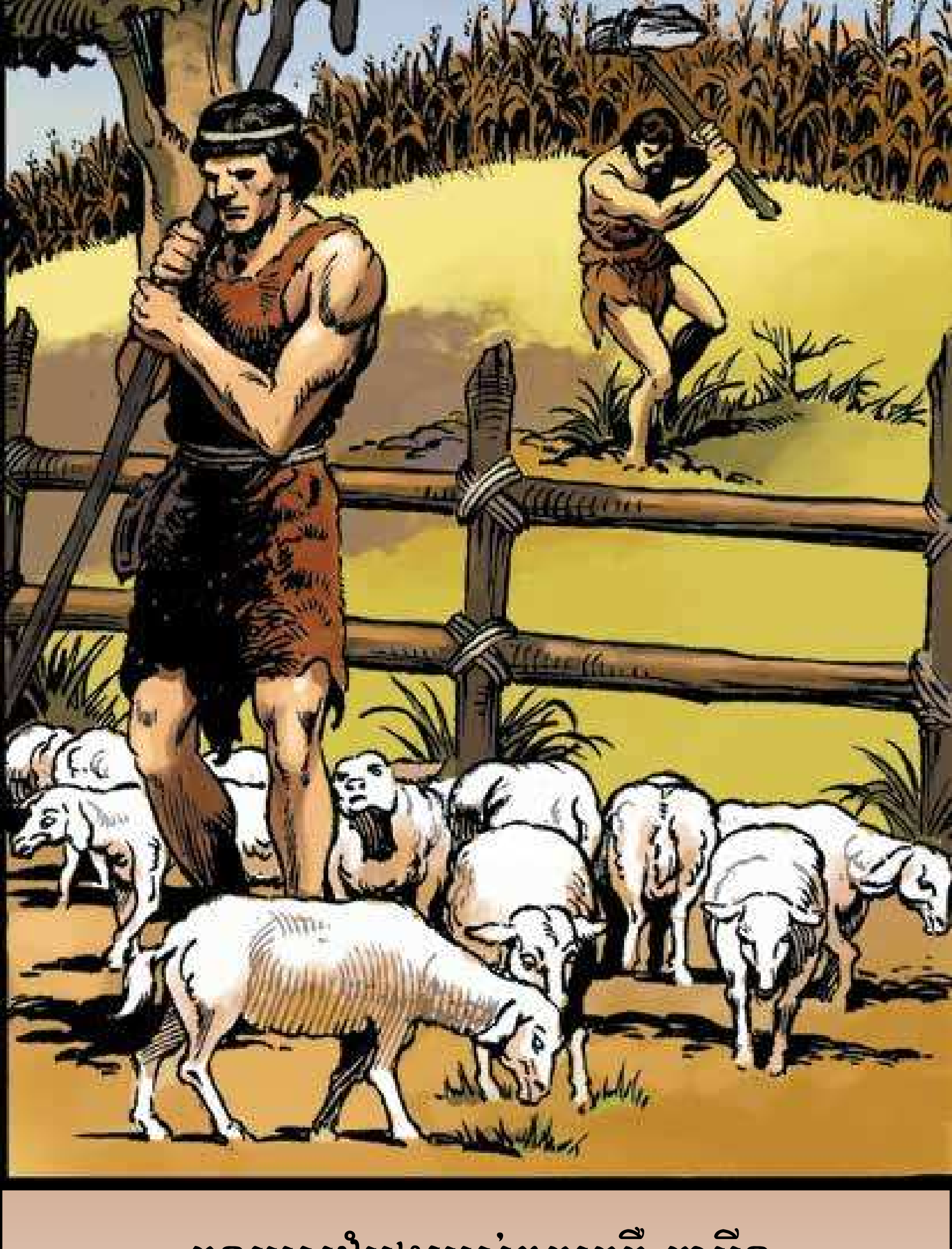

កូនប្រុសដំបូងរបស់ពួកគេគឺ កាអ៊ីន
គាត់បានដាំបន្លែនិងផ្លែឈើ កូនប្រុស បន្ទាប់គឺ អេបិល
គាត់បានចិញ្ចឹមសត្វពាហនៈ ។ តើពួកគេទាំងពីរនាក់
មានម្នាក់ដែលនឹងបំផ្លាញសាតាំងដូចព្រះបានសន្យាឬ ?

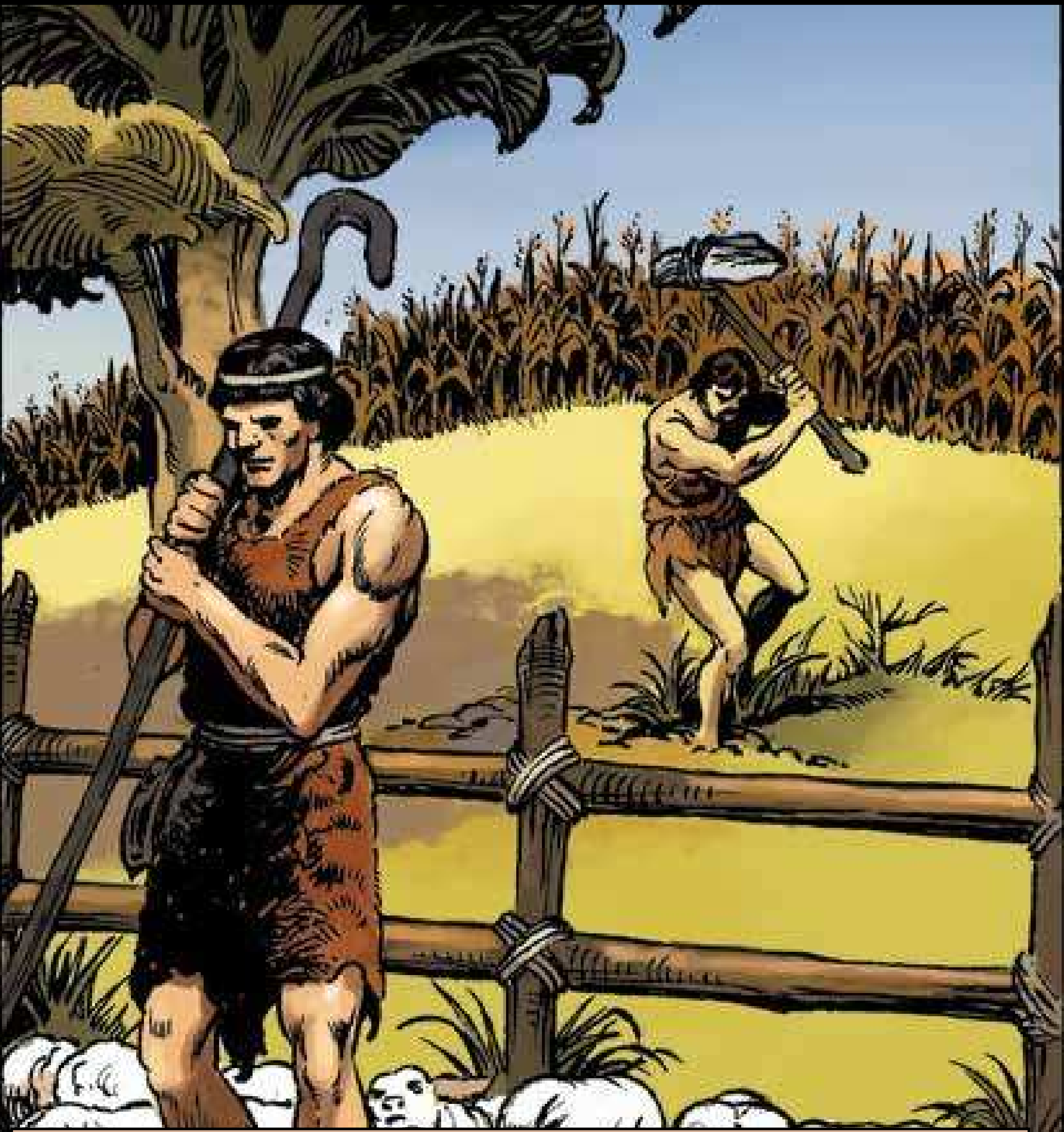

កាអ៊ីន និង អេបិល បានដឹងពីព្រះជាម្ចាស់នឹង
ហេតុការណ៍ក្នុងសួន ប៉ុន្តែទ្រង់ឈប់យាងនិង
មានបន្ទូលជាមួយមនុស្សលោកដូចមុន ។ អ័ដាម
និងតំណទាំងអស់របស់គាត់បានបែកចេញពីព្រះ
ដោយការមិនស្ដាប់បង្គាប់ ។ ជីវិតមានការ
លំបាកដោយគ្មានព្រះអម្ចាស់ ។

មានថ្ងៃមួយនៅពេលកូនប្រុសទាំងពីរបានសំរេចចិត្តថ្វាយបង្គំ
ព្រះអម្ចាស់ ។ ឪពុករបស់គេបានប្រាប់ពួកគេពីការដែលព្រះ
បានសម្លាប់សត្វក្នុងសួន ដូច្នេះដោយសេចក្ដីជំនឿ
អេបិល បានសម្លាប់សត្វហើយថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ ។

លោកុប្បត្តិ ៤:១-៤, រ៉ូម ៣:២៣, ហេព្រើ ១១:៤

ទេ កាអ៊ីន
ព្រះអម្ចាស់បានបដិសេធដង្វាយ
របស់កាអ៊ីន ពីព្រោះគ្មានឈាម ។

ព្រះអម្ចាស់បានសព្វព្រះហឫទ័យជាមួយ
អេបិល និង ដង្វាយ របស់គាត់។
នៅពេលទ្រង់ឃើញឈាមសត្វចៀមដ៏ល្អឥតខ្ចោះ
ព្រះអម្ចាស់បានអត់ទោសអំពើបាបរបស់អេបិល។

ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាអ៊ីនថា

**“បើឯងធ្វើអ្វីដែល ឯងគួរធ្វើ
អញនឹងគាប់ចិត្តជាមួយឯង ឯងក៏នឹងត្រួតត្រា
លើប្អូនប្រុសរបស់ឯងអេបិល
ហើយវានឹងរស់នៅក្រោម អំណាចរបស់ឯង”។**

ឯងគិតថា ឯងជាអ្នកណា? ផ្លែឈើនិងបន្លែរបស់អញមានតំលៃជាងឈាមចៀមរបស់ឯង។ តើអ្វីធ្វើឱ្យឯងពិសេសដូច្នេះ?
បងប្រុសអើយ នៅមាន ឱកាសទៀត ដើម្បីថ្វាយដង្វាយឈាមទៅព្រះ។

លោកុប្បត្តិ ៤:៥-៨

ប៉ុន្តែកាអ៊ីនមិនអាចលាក់អំពើបាបជិតពីព្រះអម្ចាស់ទេ។
ព្រះទតឃើញនឹងជ្រាបគ្រប់ការទាំងអស់។

ទូលបង្គំមិនដឹងទេ។ តើទូលបង្គំជាអ្នកថែរក្សាប្អូនឬអី ?
ឈាមរបស់ប្អូនឯងនៅលើដីនៅឡើយ ។ វាបានផ្ទុះស្រែកប្រាប់អញពីអំពើអាក្រក់របស់ឯង ។

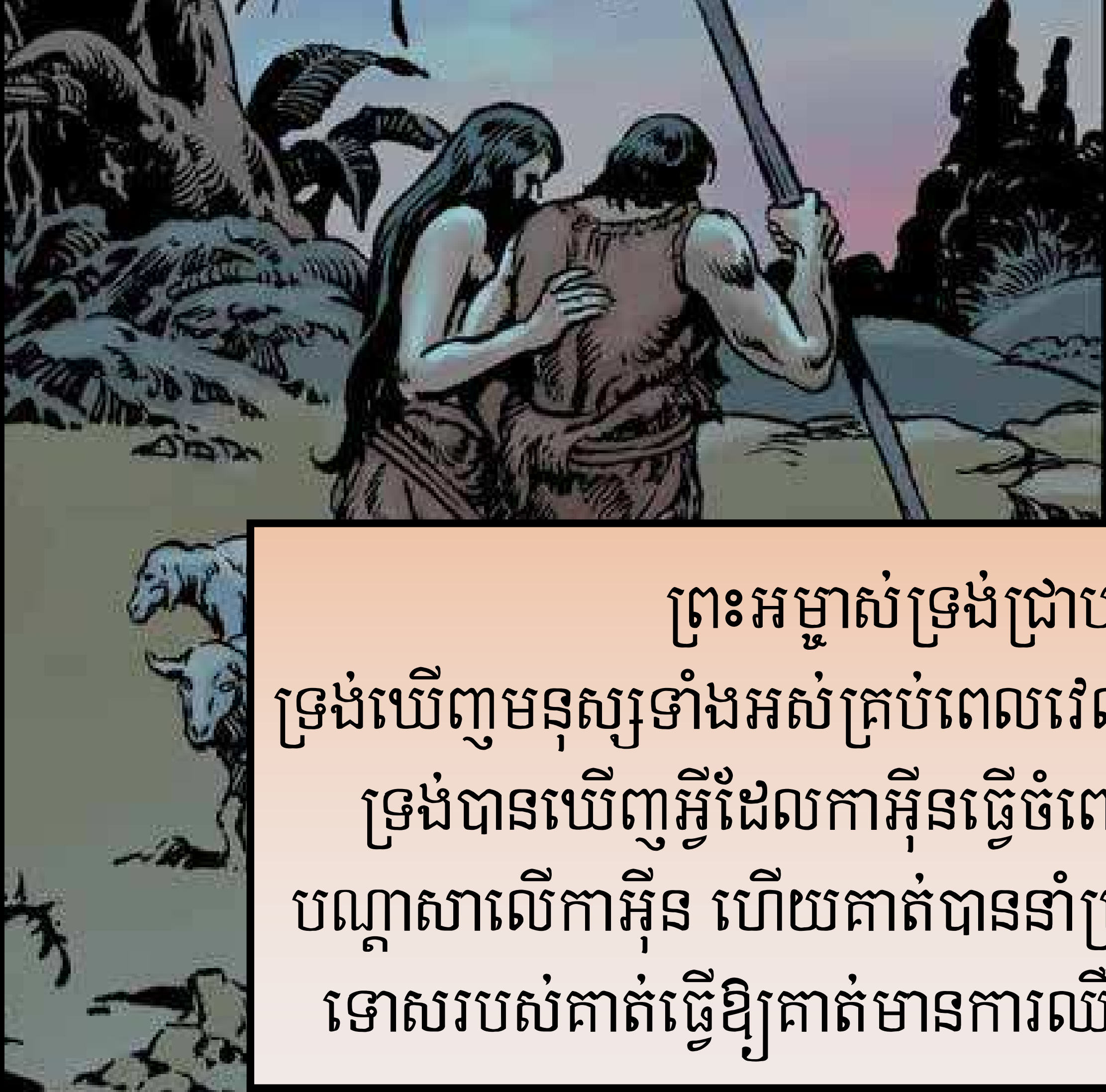

ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ទាំងអស់ ។
ទ្រង់ឃើញមនុស្សទាំងអស់គ្រប់ពេលវេលា គ្មានអ្វីលាក់បាំងចំពោះទ្រង់ទេ ។
ទ្រង់បានឃើញអ្វីដែលកាអ៊ីនធ្វើចំពោះអេបិល ព្រះអម្ចាស់បានដាក់
បណ្តាសាលើកាអ៊ីន ហើយគាត់បាននាំប្រពន្ធរត់ចេញទៅវាលរហោស្ថាន ។
ទោសរបស់គាត់ធ្វើឱ្យគាត់មានការឈឺចាប់និងសោកស្តាយយ៉ាងខ្លាំង ។

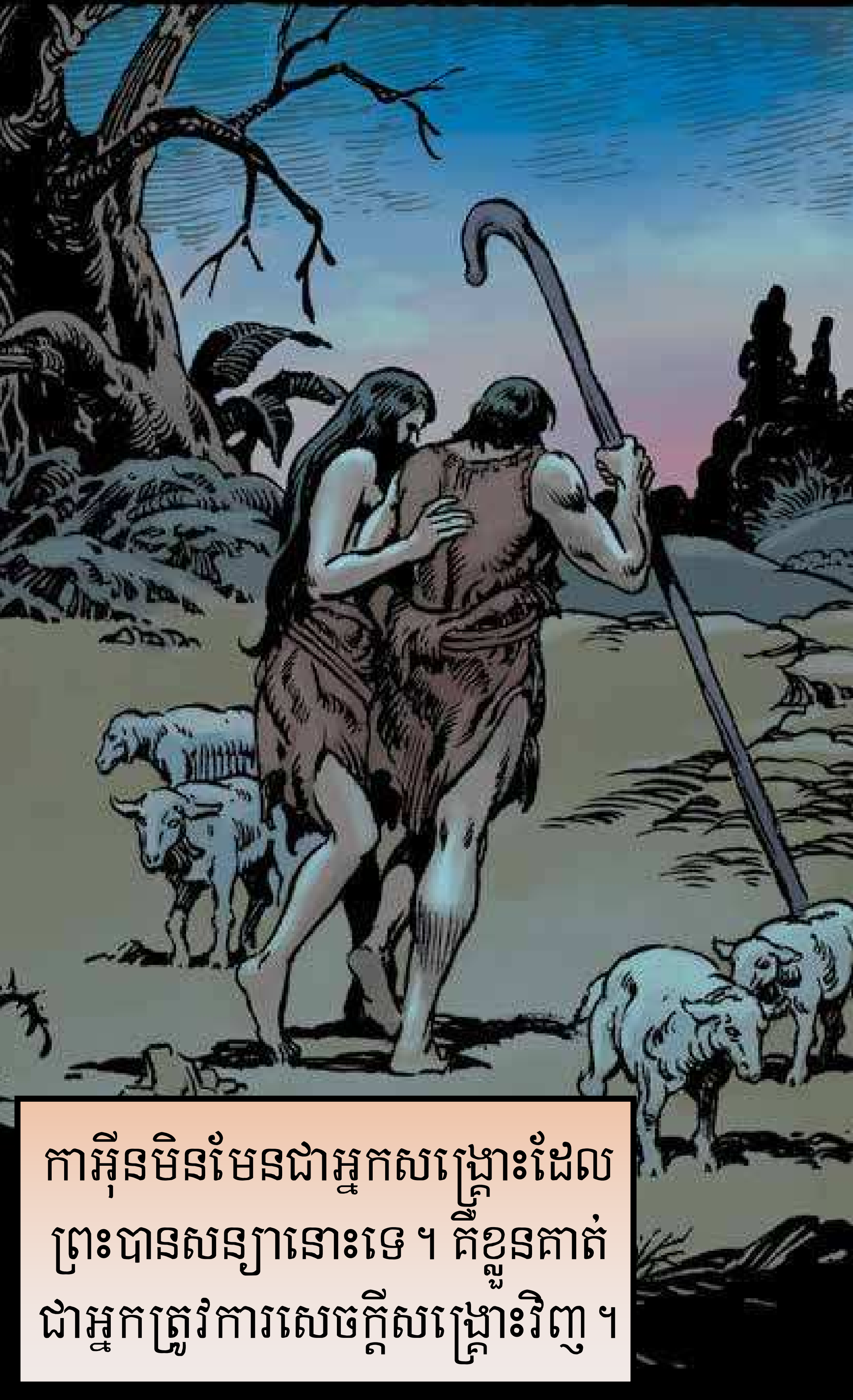
កាអ៊ីនមិនមែនជាអ្នកសង្គ្រោះដែល
ព្រះបានសន្យានោះទេ ។ គឺខ្លួនគាត់
ជាអ្នកត្រូវការសេចក្តីសង្គ្រោះវិញ ។

ចុះគិតយ៉ាងម៉េចអំពីការសន្យារបស់ព្រះ
ពីកូនប្រុសម្នាក់ដែល នឹងសង្គ្រោះនោះ ? អ័ដាម
និង អេវ៉ា មានកូនម្នាក់ទៀតឈ្មោះ សេត
ហើយពួកគេបានមានកូនប្រុសស្រីជាច្រើនថែមទៀតដែរ ។

លោកុប្បត្តិ ៤:៩-១៦, ៥:៤, កិច្ចការ
១៧:២៤-២៦

សេត មានកូនប្រុសមួយ និងកូនប្រុសរបស់គាត់ក៏មានកូនប្រុសដែរ ហើយ
មានកូនប្រុសជាច្រើនបានកើតមកថែមទៀត ប៉ុន្តែនៅតែគ្មានអ្នកណាម្នាក់អាច
បំបាត់បណ្តាសានៃអំពើបាបនិងបំផ្លាញសេចក្តីស្លាប់បានទេ។ មិនយូរប៉ុន្មានផែនដី
ពេញដោយមនុស្ស ហើយមានទីក្រុង ភូមិ និង កសិដ្ឋានជាច្រើន។

នៅជំនាន់និមួយៗមនុស្សបាន
កើនឡើងហើយអំពើបាបក៏
បានកើនឡើងដែរ។
មនុស្សបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប នៃការរួមរ័ក
និងអំពើហឹង្សា ហើយអស់ទាំងគំនិតក្នុងចិត្ត
របស់គេពេញដោយអំពើបាប។
គ្មាននរណាម្នាក់រស់ នៅដោយសុចរិតទេ។
អ័ដាម បានប្រព្រឹត្តអំពើបាបតែម្តង
តែឥឡូវនេះមនុស្សបាន
ប្រព្រឹត្តអំពើបាបជាច្រើន។

ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា “**អញស្ដាយចិត្ត ដោយអញបានបង្កើតមនុស្សមកនៅលើផែនដី អញនឹងបំផ្លាញគ្រប់ទាំងអស់ដែលរស់នៅ ផែនដី**” ។ សាតាំង ដែលស្អប់នគររបស់ព្រះ វានឹងសប្បាយបើសិនឃើញព្រះអម្ចាស់ បំផ្លាញមនុស្សទាំងអស់ ។

ឥឡូវនេះ៩ជំនាន់ស្មើនឹង១៤០០ឆ្នាំបានកន្លងផុត
ហើយពិភពលោកនេះពេញដោយបាប ។
មនុស្សបានបង្ខំមនុស្សឱ្យធ្វើជាទាសករ ។
តើព្រះអម្ចាស់នឹងមានគ្រួសារដែល
ស្រឡាញ់ទ្រង់ និងស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ឬទេ ?
លោកុប្បត្តិ ៦:៥-៧, រ៉ូម ៥:១២

ប្រហែលជាឆ្នាំ ២៥០០មុន គ.ស.
នោះនៅមានមនុស្សម្នាក់ដែលតែងតែប្រកបដោយយុត្តិធម៌និងភាពត្រឹមត្រូវ ។ ថ្វីបើព្រះអម្ចាស់នឹងសម្លាប់មនុស្សទាំងអស់ក៏ដោយ ទ្រង់បានសម្រេចព្រះហឫទ័យសន្ដោសដល់គាត់ ហើយមិនសម្លាប់គាត់ព្រមទាំងគ្រួសារផងដែរ ។

ណូអេ
អញនឹងបញ្ជូនទឹកជំនន់ដ៏ធំមួយ
ដូច្នេះអ្វីៗទាំងអស់
ដែលមានដង្ហើមត្រូវស្លាប់ ។
ឯងនឹងត្រូវសង់ទូកធំមួយ
ដើម្បីសង្គ្រោះខ្លួននិងគ្រួសាររបស់ឯង
ហើយ សត្វពាហនៈដែរ ។

ឯងត្រូវយកគ្រប់សត្វពាហនៈមួយគូៗ
ដែលនៅលើផែនដី ដាក់លើទូកជាមួយផង ។
ឯងនឹងត្រូវយកសត្វដែលអនុញ្ញាត
ឱ្យបរិភោគចំនួនប្រាំពីរ ។ អញនឹងប្រាប់ឯងនូវរបៀបសង់ទូក
នឹងអ្វីដែលឯងត្រូវការធ្វើដើម្បីរៀបចំសម្រាប់ទឹកជំនន់ជាមុន ។

តើណូអេជាកូនម្នាក់ដែលព្រះបានសន្យានឹងបំផ្លាញ
នូវកិច្ចការរបស់សាតាំងឬ ? តើគាត់នឹងស្តាប់
បង្គាប់ព្រះឬធ្លាក់ក្នុងអំពើបាបដែរឬទេ ?

ព្រះអម្ចាស់ប្រាប់ណូអេនូវទំហំដែលគាត់ត្រូវធ្វើទូកធំ
នោះ។ ដើម្បីអាចផ្ទុកគ្រប់សត្វដែលមានខ្យល់ដង្ហើម
មួយគូៗនៅលើផែនដីព្រមទាំងចំណីអាហារ។

លោកុប្បត្តិ ៦:៨-៩, ១៧-២២, ៧:២

ខ្ញុំប្រាប់អ្នកទាំងអស់ជាចុងក្រោយ
ព្រះអម្ចាស់
នឹងបំផ្លាញលោកិយដោយទឹកជំនន់ដ៏ធំ ។
ពួកអ្នកត្រូវតែ ជឿខ្ញុំ
ហើយចូលរួមជាមួយខ្ញុំនៅក្នុងទូក ។
វាធ្វើឱ្យណូអេក្រៀមក្រំចិត្តនៅពេលគាត់គិតអំពី
មនុស្សទាំងអស់នឹងវិនាសក្នុងទឹកជំនន់ដែលនឹង
មកដល់ ដូច្នេះជារៀងរាល់ថ្ងៃគាត់បានឆ្លៀតឱកាស
ប្រាប់ពួកគេឱ្យឈប់ប្រព្រឹត្តអំពើបាប ។

ហេតុអ្វីព្រះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់នឹងបំផ្លាញកូនចៅរបស់ទ្រង់ ?
អាកញ្ជាស់ល្ងង់ !
ដោយសារអំពើបាប ។ អ្នកត្រូវតែបញ្ឈប់នូវអំពើបាប ហើយប្រព្រឹត្តសេចក្តីស្រឡាញ់និងយុត្តិធម៌ជាមួយអ្នកជិតខាងរបស់អ្នក ។

១២០ឆ្នាំបន្ទាប់មក
ពេលដែលទូកបានសង់រួចហើយ ព្រះបានធ្វើឱ្យសត្វពាហនៈមកពីគ្រប់ទីកន្លែងទាំងអស់មួយគូៗលើផែនដីនឹងចូលមកឯណូអេ ។

លោកុប្បត្តិ ៧:៧-៩, ពេត្រុសទី២, ២:៥

ជិតអស់ កន្លែងហើយ ។
នេះជាសត្វ ចុងក្រោយ ។
ណូអេ
ដល់ពេលហើយ ចូរចូលក្នុង
ទូកជាមួយគ្រួសារនិងសត្វពាហនៈ ។
បន្តិចទៀតនេះវានឹងហួសពេលសម្រាប់
អ្នកដែលមិនប្រែចិត្តឈប់ធ្វើអំពើបាប ។

ព្រះអម្ចាស់បានបិទទ្វារទូក
ហើយអស់រយៈពេលប្រាំពីរ ថ្ងៃគ្មានអ្វីកើតឡើង។
ហាស់ហា៎ ! ចូរមើលពួកល្ងង់និង
សត្វពាហនៈជាច្រើនជាប់ឃុំនៅក្នុង
ទូកដ៏ធំ ដែលនៅកណ្ដាលវាលរាំង ស្ងួត
ហើយឆ្ងាយរាប់គីឡូពីទឹក។
ពួកវាបាននៅទីនោះ
មួយសប្ដាហ៍ហើយ !

ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរវាបានចាប់ផ្ដើមភ្លៀង
ហើយប្រភពទឹកធំនៅទីជម្រៅក៏ធ្លាយឡើង។
ខ្ញុំមិនដែលឃើញអ្វីកើតឡើងដូចនេះ
ទេ ! តើអ្នកគិតថាមនុស្សឆ្កួតនៅក្នុងទូកបាន
និយាយត្រូវថា ព្រះអម្ចាស់ចង់សម្លាប់មនុស្ស
គ្រប់គ្នាចំពោះបាបរបស់គេមែនឬ ?

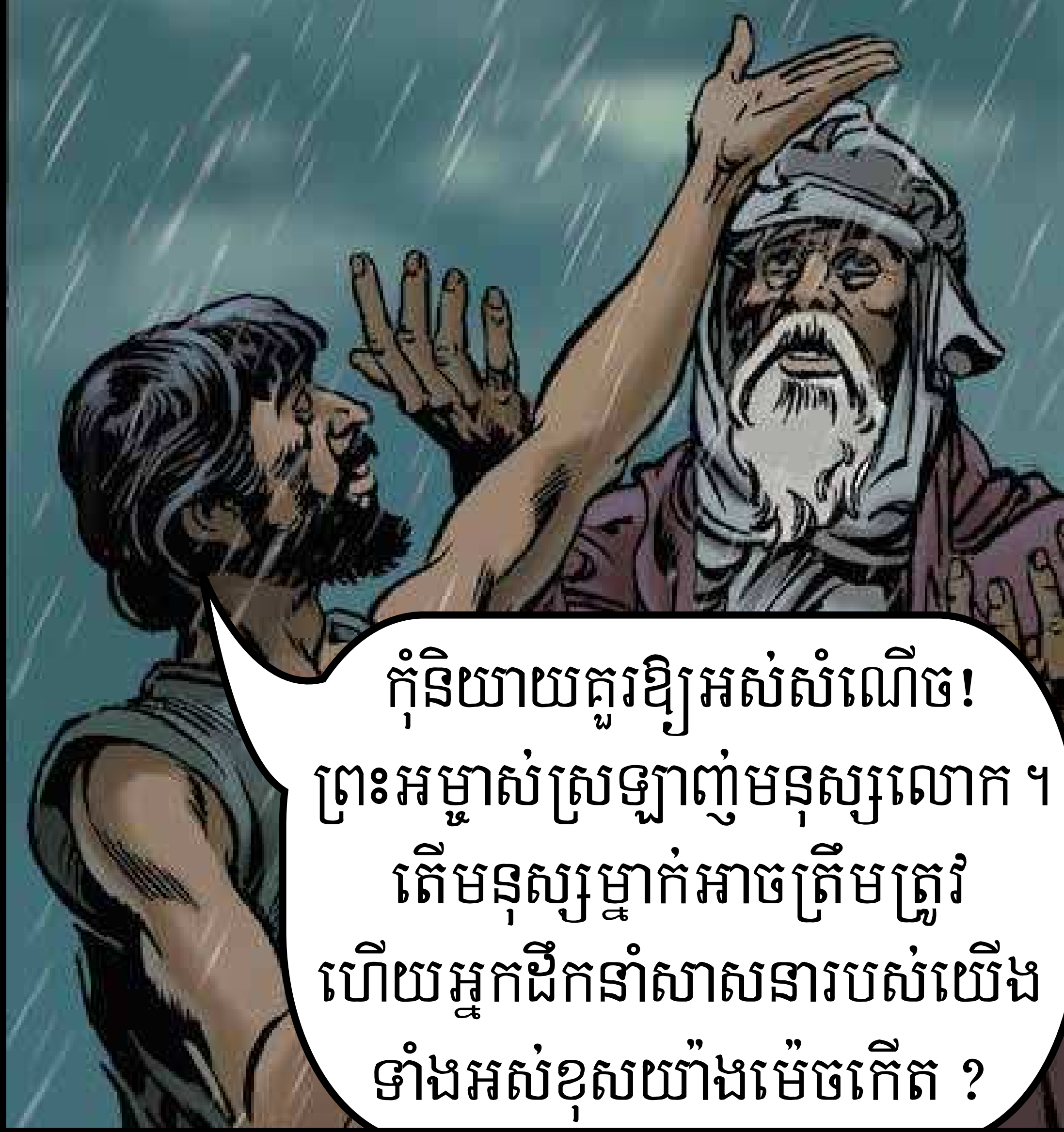

មុនពេលនេះវាមិនដែលភ្លៀងទេ ។
មានធាតុអាកាសល្អ ហើយចំហាយទឹក
ឡើងពីដីមកស្រោចស្រប់គ្រប់លើផែនដី ។
គ្មាននរណាម្នាក់ដែលធ្លាប់ឃើញ ឬ ឮពីភ្លៀង
ដូច្នេះមនុស្សភាគច្រើនបានគិតថា ណូអេឆ្កួត
ព្រោះគាត់គិតថា នឹង មានភ្លៀងធ្លាក់ពីលើមេឃ
ប៉ុន្តែណូអេបានជឿ អ្វីដែលព្រះមានបន្ទូលប្រាប់ ។

លោកុប្បត្តិ ៧:៩-១១, ១៦

ប្រហែលឆ្នាំ ២៣៤៨ មុន គ.ស.

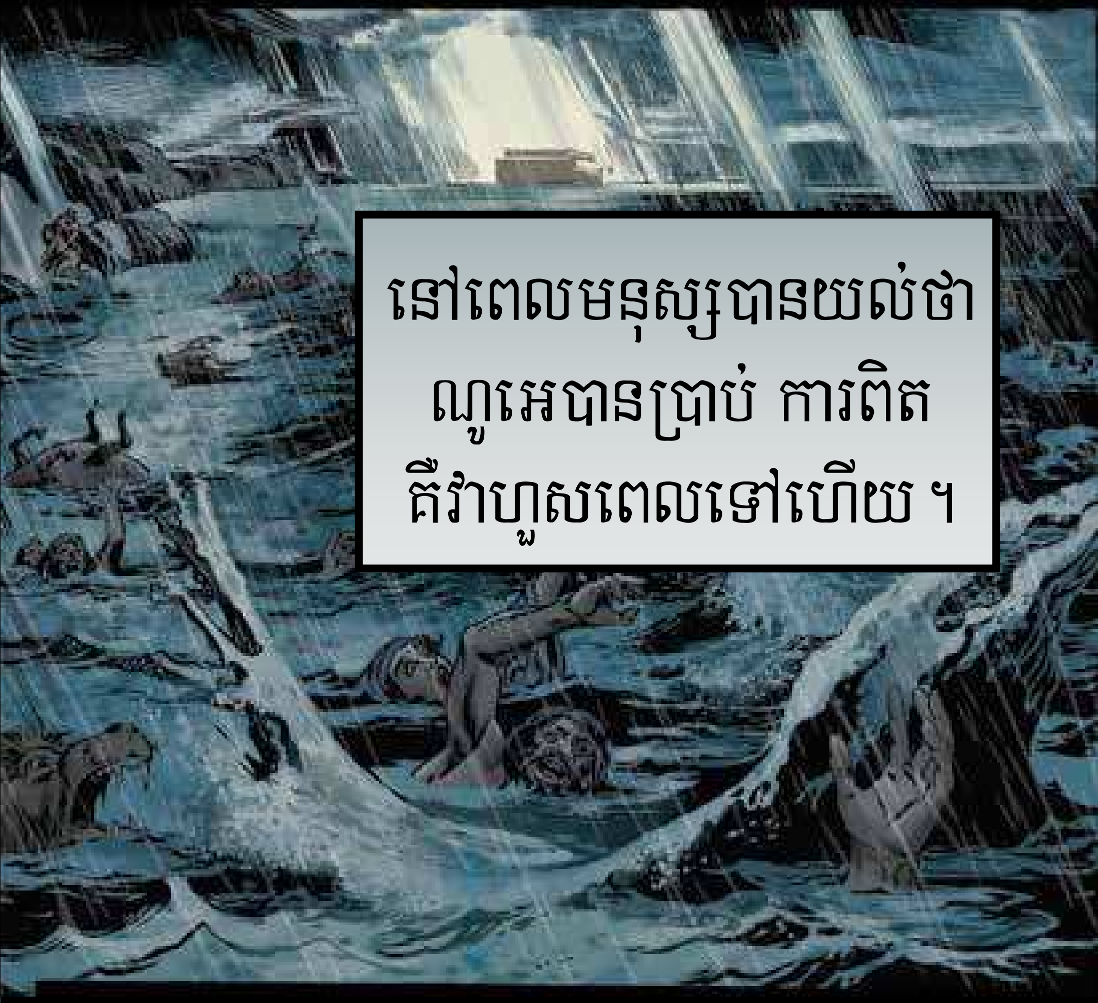

មានភ្លៀងធ្លាក់មកលើផែនដី៤០ថ្ងៃ៤០យប់
រហូតដល់ទឹកលិចភ្នំទាំងអស់លើផែនដីទាំងមូល ។
គ្រប់ទាំងអស់ដែលមានខ្យល់ដង្ហើមជីវិតបានស្លាប់
លើកលែងតែពួកដែលនៅក្នុងទូកជាមួយណូអេ ។
ពួកគេនឹងនៅក្នុងទូកអស់រយៈពេលជាងមួយឆ្នាំ
មុនគេចេញពីទូក ។

ក្រោយមក ណូអេ បានលែងសត្វព្រាបមួយក្បាល
ហើយវាត្រឡប់ មកវិញដោយពាំស្លឹកឈើមួយមក
នេះមានន័យថា កន្លែង មួយមានដើមឈើដុះវិញហើយ ។
ក្រោយមកគាត់បានលែងវាម្តង ទៀត
ហើយនៅពេលនោះវាមិនបានត្រឡប់មកវិញទេ នេះមាន
ន័យថា វាបានឃើញកន្លែងល្អដើម្បីរស់នៅហើយ ។

លោកុប្បត្តិ ៧:១២, ១៩-២៣, ៨:៩-១១

មិនយូរប៉ុន្មានទូកបានជាប់លើកំពូលភ្នំមួយ ហៅថា អារារ៉ាត់ ។ ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានចេញមកពិភពលោកថ្មីមួយដែលគ្មានអំពើបាប ។

ណូអេ បានសង់អាសនៈមួយ
ហើយបានយកសត្វដែលល្អ
ឥតខ្ចោះថ្វាយយញ្ញបូជាដល់ព្រះអម្ចាស់ ។
ទោះបើណូអេជា
មនុស្សសុចរិតក៏ដោយក៏នៅតែមានអំពើបាបក្នុងចិត្ត ។
ដង្វាយ ឈាមទាំងនេះបានថ្វាយដល់ព្រះ
ក្នុងការជំនួសជីវិតរបស់ ណូអេហើយគ្រួសាររបស់គាត់ ។

សត្វពាហនៈទាំង៨នោះ តំណាងឱ្យមនុស្ស៨នាក់ ដែលត្រូវស្លាប់ក្នុងទឹកជំនន់នោះ ប៉ុន្តែព្រះបានសង្គ្រោះពួកគេដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់។ កិច្ចការនេះដូចការដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើក្នុងសួននៅពេលទ្រង់បានសម្លាប់សត្វ ដើម្បីធ្វើសំលៀកបំពាក់គ្របបាំង អ័ដាម និង អេវ៉ា។

អញនឹងឱ្យមានឥន្ធនូនៅលើពពកទុកជាការនឹកចាំថា
អញ នឹងមិនបំផ្លាញផែនដីដោយទឹកជំនន់ទៀតទេ ។
ចូរឯងមានកូនជាច្រើន
ដើម្បីធ្វើឱ្យមានមនុស្សពេញផែនដីទាំងមូល ។
អញនឹងធ្វើឱ្យ...

...សត្វខ្លាចមនុស្ស ហើយបណ្ដា
សត្វទាំងប៉ុន្មានដែលកំរើកនៅរស់
ល្មូនវាលើផែនដីនោះ នឹងបានជា អាហារដល់ឯង
ដូចជាតិណជាតិ ទាំងអស់ដែលអញឱ្យទៅឯង
ប៉ុន្តែកុំបរិភោគឈាមសត្វ...
...គ្រប់ប្រភេទ ។
កុំឱ្យសម្លាប់មនុស្សឱ្យសោះ
បើសិនជាសម្លាប់នោះ អញនឹងទារឈាមដែលជា
ជីវិតរបស់អ្នកនោះជាមិនខាន ។ អ្នកណាដែលកំចាយ
ឈាមរបស់មនុស្សនោះ ឈាមអ្នកនោះឯងនឹងត្រូវ
ខ្ចាយដោយសារមនុស្សដែរ ពីព្រោះជីវិតគឺជាឈាម ។

ណូអេបានក្លាយជាកសិករម្នាក់
ហើយបានដាំដើមទំពាំងបាយជូរ ។
ពិភពថ្មីគឺដូចជាអផ្សុកមានតែ៤គ្រួសារប៉ុណ្ណោះ។
ប៉ុន្តែមិនយូរប៉ុន្មាន
កូនប្រុសរបស់គាត់នឹងមានកូនចៅជាច្រើនទៀត។

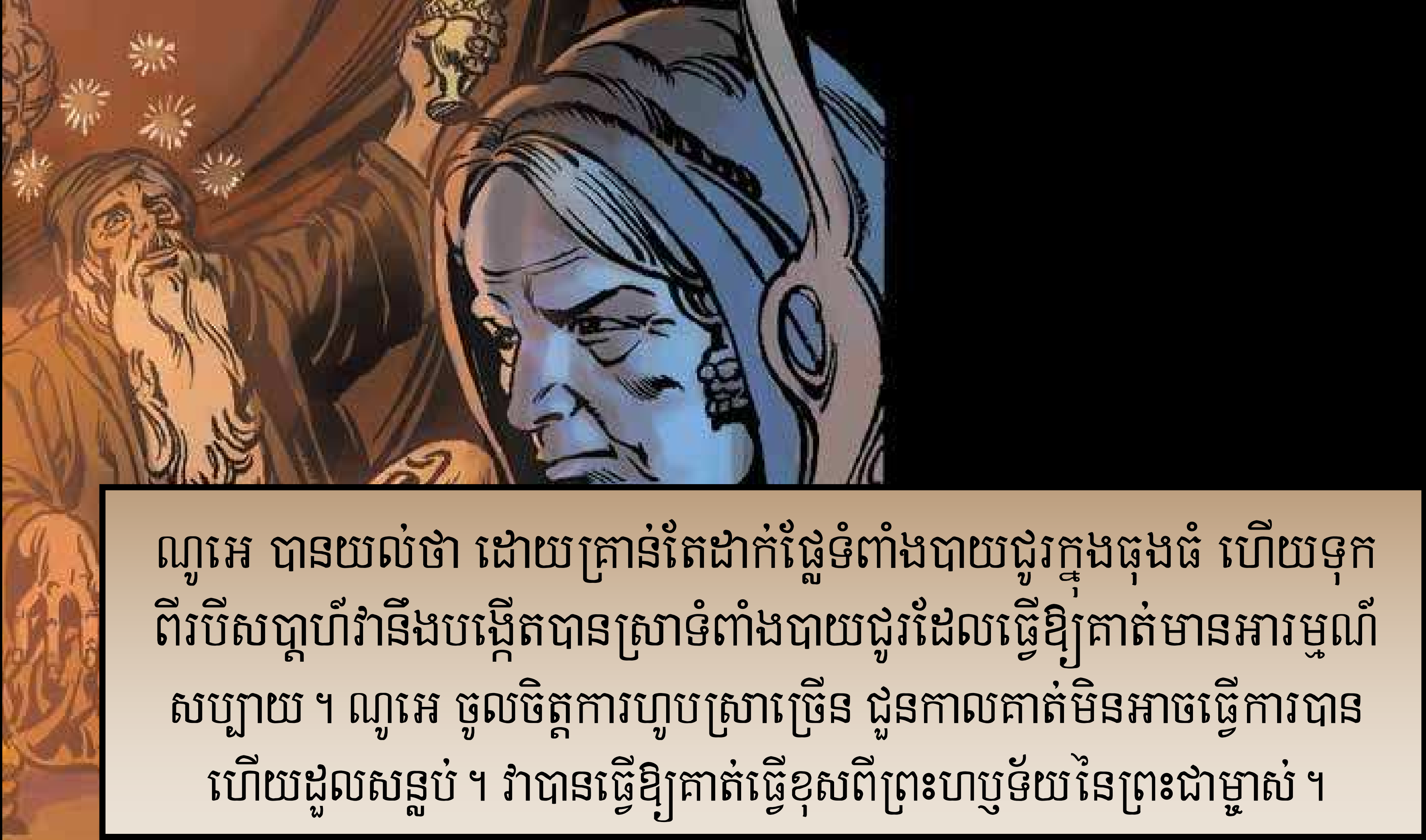
ណូអេ បានយល់ថា ដោយគ្រាន់តែដាក់ផ្លែទំពាំងបាយជូរក្នុងធុងធំ ហើយទុក ពីរបីសប្ដាហ៍វានឹងបង្កើតបានស្រាទំពាំងបាយជូរដែលធ្វើឱ្យគាត់មានអារម្មណ៍ សប្បាយ ។ ណូអេ ចូលចិត្តការហូបស្រាច្រើន ជួនកាលគាត់មិនអាចធ្វើការបាន ហើយដួលសន្លប់ ។ វាបានធ្វើឱ្យគាត់ធ្វើខុសពីព្រះហឫទ័យនៃព្រះជាម្ចាស់ ។

ថ្ងៃមួយណូអេបានផឹកស្រាទំពាំងបាយជូរនោះ ហើយក៏ស្រវឹងរួចដេកអាក្រាត ។
កូនរបស់គាត់ ហាំ បានឃើញកេរ្តិ៍ខ្មាសរបស់ឪពុកហើយគួរឱ្យអស់សំណើច ។
ដូច្នេះក៏ទៅបកកេរ្តិ៍ប្រាប់ដល់ប្អូនទាំងពីរនូវអ្វីដែលគាត់បានឃើញ ។

នៅពេល ណូអេ ភ្ញាក់ ឡើងកូនទាំងពីររបស់ គាត់បានប្រាប់នូវអ្វីដែល ហាំបាននិយាយ ។
កូនប្រុសរបស់ឯង កាណាន ហើយវង្សតំណរទាំងអស់របស់វា នឹងធ្វើជាអ្នកបំរើវង្សតំណរ របស់សិម ។

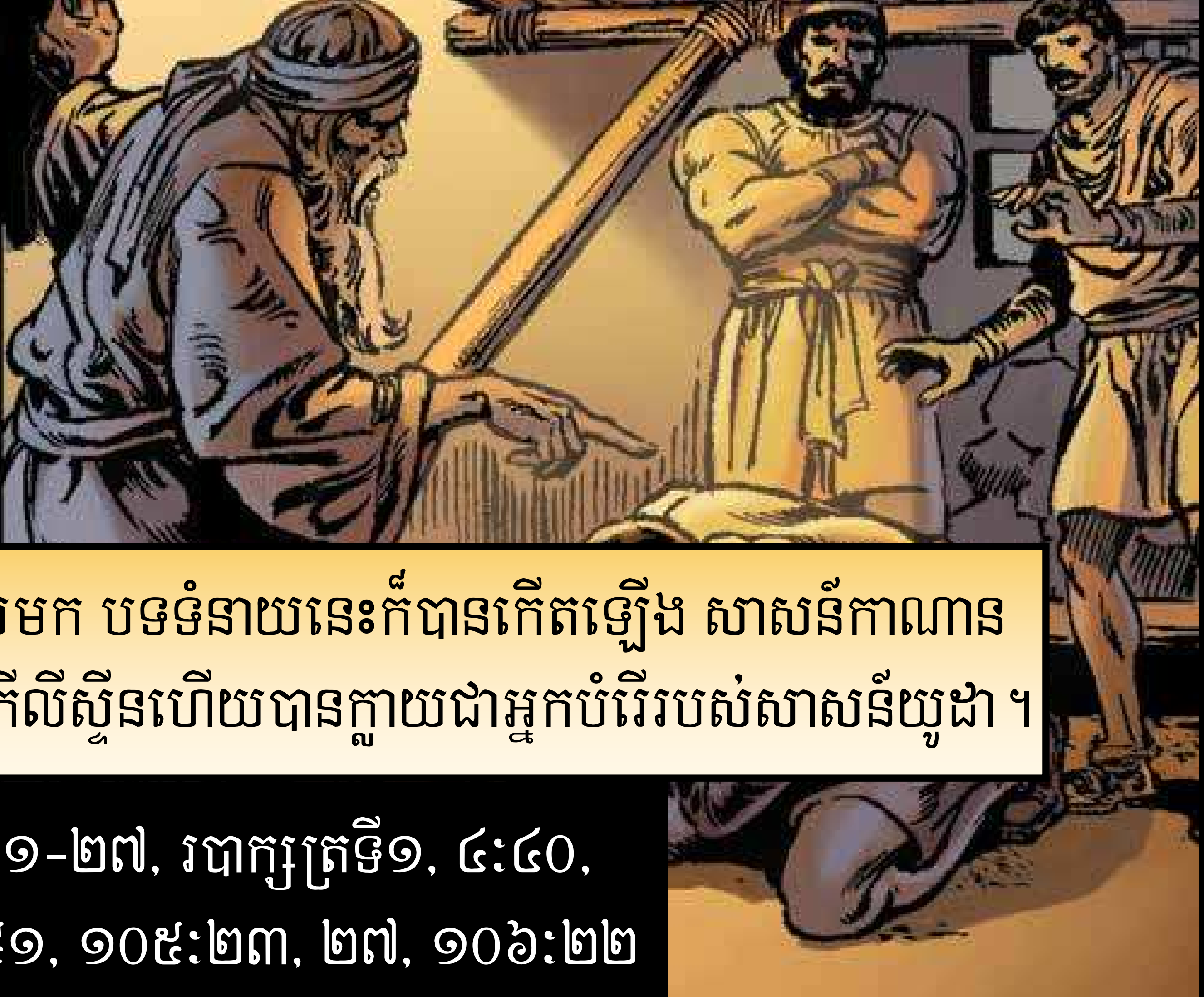

ជាច្រើនឆ្នាំក្រោយមក បទទំនាយនេះក៏បានកើតឡើង សាសន៍កាណាន
បានកាន់កាប់ទឹកដីភីលីស្ទីនហើយបានក្លាយជាអ្នកបំរើរបស់សាសន៍យូដា។

លោកុប្បត្តិ ៩:២១-២៧, របាក្សត្រទី១, ៤:៤០,
ទំនុកដំកើង ៧៨:៥១, ១០៥:២៣, ២៧, ១០៦:២២

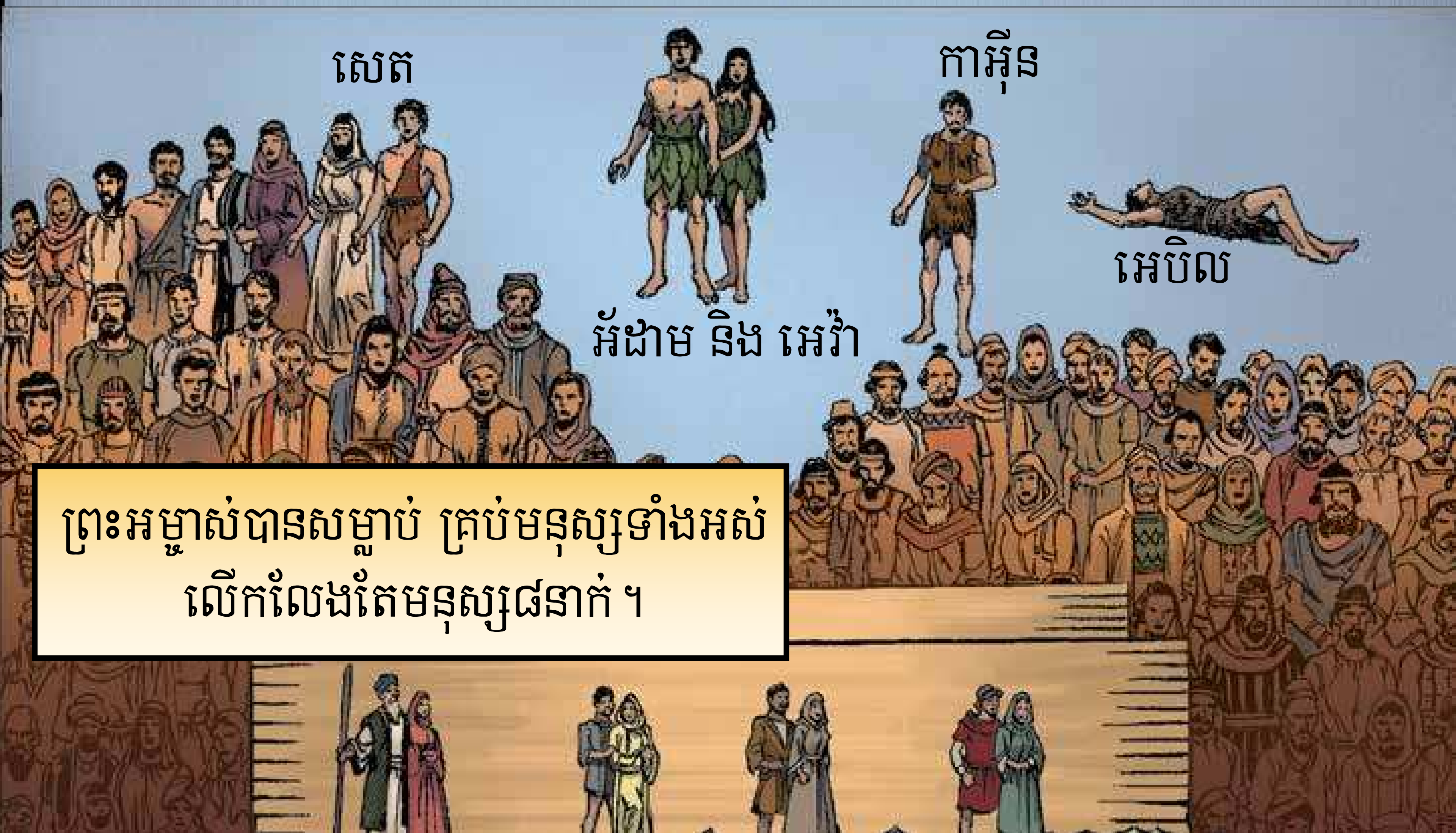
សេត
អ័ដាម និង អេវ៉ា
កាអ៊ីន
អេបិល
ព្រះអម្ចាស់បានសម្លាប់ គ្រប់មនុស្សទាំងអស់
លើកលែងតែមនុស្ស៨នាក់។

ណូអេ ហើយគ្រួសាររបស់គាត់បានប្រកប
ដោយព្រះគុណនៅចំពោះព្រះនេត្រទ្រង់ ។
ទ្វីប អឺរ៉ុប
យ៉ាផែត
ប្រទេស ទួគី
សិម
ទ្វីប អាស៊ី
ហាំ
ទ្វីប អាហ្វ្រិក
ជាច្រើនឆ្នាំក្រោយមក យ៉ាផែតបានទៅទិស ខាងលិចនិងខាងជើង
ដើម្បីរកកន្លែងរស់នៅ នឹងបង្កើតកូនចៅជាច្រើន ។
សិម បានទៅទិសខាងកើត ហើយរស់នៅ ទ្វីបអាស៊ី ។
ហាំ បានទៅទិសខាងត្បូងហើយរស់នៅក្នុងទ្វីបអាហ្វ្រិក

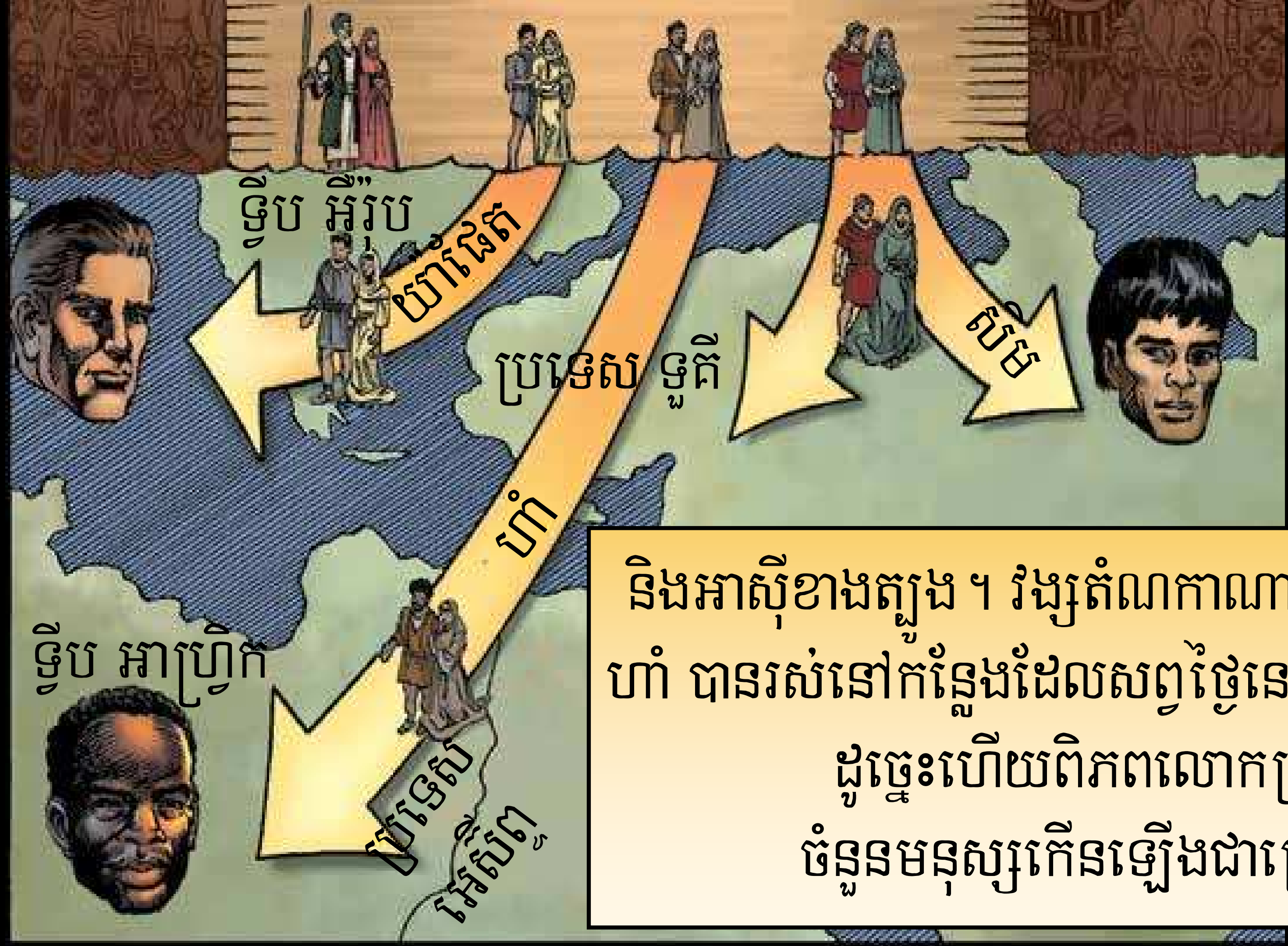

និងអាស៊ីខាងត្បូង។ វង្សតំណកាណានដែលជាកូនរបស់
ហាំ បានរស់នៅកន្លែងដែលសព្វថ្ងៃនេះហៅថា ភីលីស្ទីន។
ដូច្នេះហើយពិភពលោកត្រូវមាន
ចំនួនមនុស្សកើនឡើងជាច្រើនវិញ។

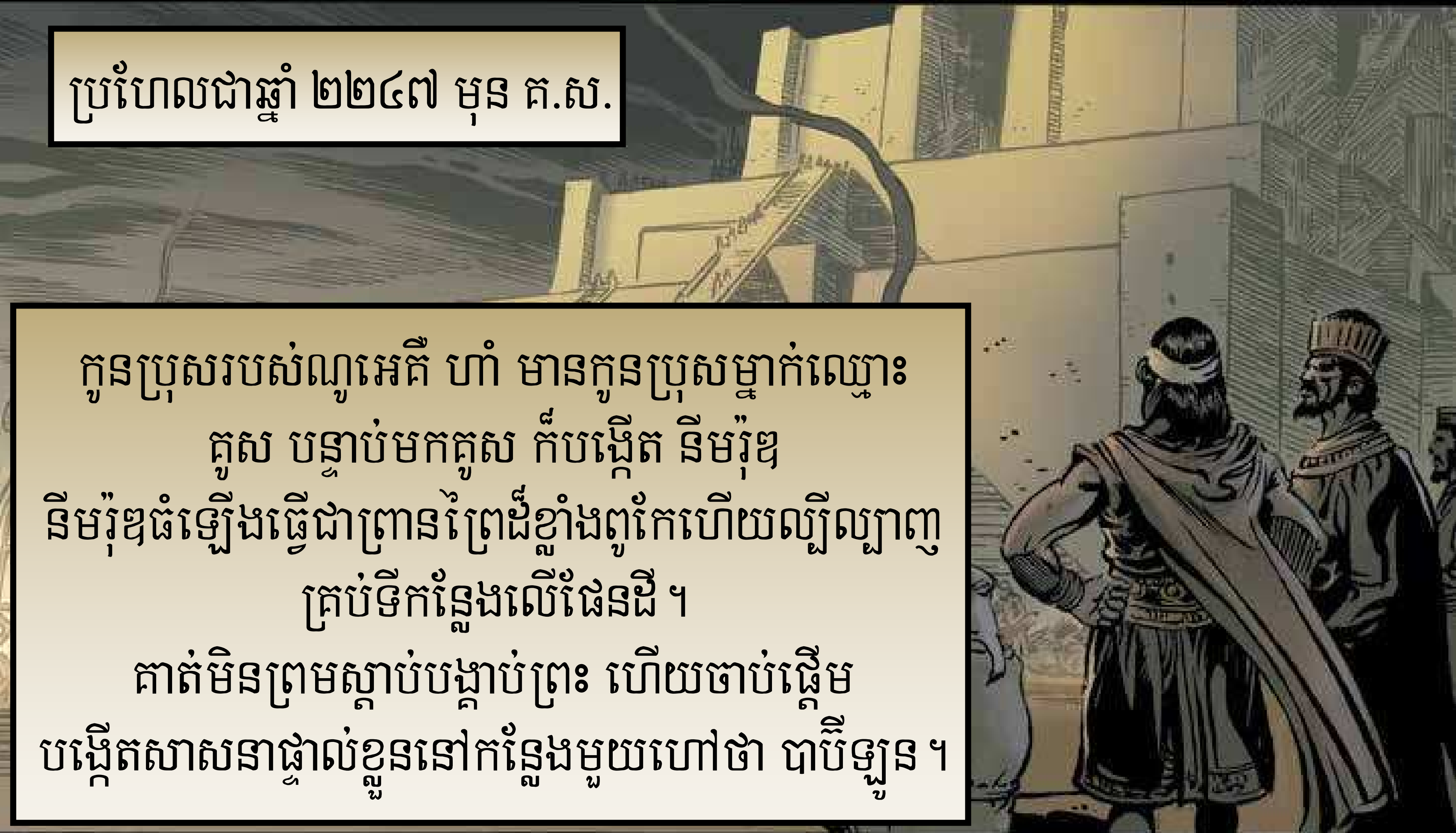
ប្រហែលជាឆ្នាំ ២២៤៧ មុន គ.ស.
កូនប្រុសរបស់ណូអេគឺ ហាំ មានកូនប្រុសម្នាក់ឈ្មោះ
គូស បន្ទាប់មកគូស ក៏បង្កើត នីមរ៉ុឌ
នីមរ៉ុឌធំឡើងធ្វើជាព្រានព្រៃដ៏ខ្លាំងពូកែហើយល្បីល្បាញ
គ្រប់ទីកន្លែងលើផែនដី។
គាត់មិនព្រមស្ដាប់បង្គាប់ព្រះ ហើយចាប់ផ្ដើម
បង្កើតសាសនាផ្ទាល់ខ្លួននៅកន្លែងមួយហៅថា បាប៊ីឡូន។

មនុស្សនៅបាប៊ីឡូនមិនចង់បែកចេញពីគ្នាហើយនឹងបង្កើតពូជឱ្យពេញផែនដីដូចព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់ទេ។ ដូច្នេះគេបានប្រមូលគ្នាហើយសង់ប៉មដ៏ល្អខ្ពស់មួយជាទីកន្លែងសំខាន់បំផុតសម្រាប់ថ្វាយបង្គំ។

ប៉ុន្តែពួកគេមិនថ្វាយបង្គំព្រះដែលបង្កើត
ពួកគេមកទេ។ សាតាំងបាននាំឱ្យពួកគេ
បង្កើតព្រះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ ធ្វើពី
ឈើ ថ្ម និង លោហធាតុ។

ព្រះជាម្ចាស់បានក្រោធពីព្រោះពួកគេមិនព្រមបែកចេញពីគ្នាឱ្យពេញផែនដី ដូច្នេះទ្រង់បំភាន់ភាសារបស់ពួកគេឱ្យនិយាយភាសាខុសៗគ្នា។
អ្នកធ្វើការសាងសង់ស្តាប់គ្នាមិនយល់ ដូច្នេះពួកគេមិនអាចបន្តធ្វើការសាងសង់ទៀតទេ។

ពួកគេបានចេញទៅតាមក្រុមភាសានិមួយៗ
របស់ខ្លួន។ មនុស្សខ្លះចេញទៅកន្លែងឆ្ងាយនៅ
លើផែនដី ខ្លះធ្វើដំណើរតាមទូកទៅកាន់កោះ
ដ៏ឆ្ងាយ ខ្លះទៅភាគខាងជើងដែលជាកន្លែង
ត្រជាក់ ហើយខ្លះទៅវាលខ្សាច់ដែលជាកន្លែង
ក្តៅ។ ដូច្នេះការបង្គាប់របស់ទ្រង់បានសម្រេច
ដោយសាមនុស្សទៅរស់នៅពាសពេញផែនដី។

នៅពេលផែនដីពេញដោយមនុស្ស វិញ
អំពើបាបក៏កើនឡើងថែម ទៀតដែរ។
មនុស្សបានថ្វាយបង្គំ រូបចំលាក់
ហើយបានបំភ្លេចព្រះ ដែលមានព្រះជន្មរស់។

លោកុប្បត្តិ ១០:៦-១០, ១១:១-៩

https://goodandevilbook.com/